

เอกสารข่าวสำนักงานวิจัยและพัฒนา
Research and Development Newsletter

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๑๐ ประจำเดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑

งานวิจัยและพัฒนา

เรื่อง การใช้ประโยชน์จากที่ดินที่รัฐเวนคืนจากประชาชน

เรื่อง การใช้พลังอำนาจแห่งชาติด้านสังคมจิตวิทยา เพื่อแก้ปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้

บทความที่น่าสนใจ

เรื่อง บันทึก “๖๐ เรื่องน่ารู้ในหลวงของเรา”

เรื่อง กลยุทธ์นำ Multicultural Team สู่ความสำเร็จ

สารน่ารู้

สิทธิบัตรยา

กินดี - มีสุข

รอบรู้นอกสภา

Focus Group โครงการพัฒนาตัวแบบ (Model) บิวัด พิจารณาด้านทุน - ผลได้ (Cost-Benefit Analysis) ของการปฏิบัติงานวิจัยของปราชญ์

เป็นศูนย์ข้อมูลแห่งการเรียนรู้ ยึดหลักธรรมาภิบาล วิชาการนำสมัย
จิตใจให้บริการ สนับสนุนงานสภานิติบัญญัติ

กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

Legislative Institutional Repository of Thailand

เอกสารข่าวงานวิจัยและพัฒนา

Research and Development Newsletter

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๑๐

ประจำเดือน มิถุนายน ๒๕๕๑

ที่ปรึกษา

นายจรูญ พันธุ์เป็รื่อง

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

นางวิจิตรา วัชรภรณ์

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ

บรรณาธิการบริหาร

นางสาวจิรพรรณ กาญจนอุดม

ผู้อำนวยการกลุ่มงานวิจัยและพัฒนา

วัตถุประสงค์

เพื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสาร
ด้านการวิจัยและพัฒนา ซึ่งเป็นการเพิ่มพูนความรู้
ให้แก่บุคคลในวงงานรัฐสภา อันเป็นประโยชน์ต่อ
การปฏิบัติงานด้านนิติบัญญัติ

กองบรรณาธิการ

นางสาวอุษา	โมษิตตระกูล
นางสิวพร	สุขเอียด
นางสาวพจนา	ธีรภรณ์
นางสาวนารีลักษณ์	ศิริวรรณ
นายจันทมร	สีหาบุญลี
นางสาวปิยะวรรณ	ปานโต
นางสาววิมลลักษณ์	ศานติธรรม
นางสาวปรียวรรณ	สุวรรณสุนัย
นางสาวอัญชลี	จวงจันทร์

บรรณาธิการ

นางสาววิมลลักษณ์ ศานติธรรม

กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา
สำนักวิชาการ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ถนนประดิพัทธ์ เขตพญาไท
กรุงเทพมหานคร ๑๐๕๐๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๖๗ - ๘
โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๖๒

Legislative Institutional Repository of Thailand

บทบรรณาธิการ

เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา ฉบับประจำเดือนมิถุนายนนี้ จะเป็นฉบับสุดท้ายที่จะจัดพิมพ์เผยแพร่เป็นรูปเล่ม ตั้งแต่ฉบับหน้าเป็นต้นไป คือ ฉบับที่ ๗๑ ประจำเดือน กรกฎาคม ๒๕๕๑ จะทำการเผยแพร่เฉพาะทาง Internet เท่านั้น โดยท่านผู้อ่านสามารถจะติดตามได้ทางเว็บไซต์ของกลุ่มงานวิจัยและพัฒนา สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร คือ www.parliament.go.th/library หรือ www.myparlib.net ส่วนเอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนาฉบับนี้ ขอนำเสนองานวิจัยและพัฒนา เรื่อง **การใช้ประโยชน์จากที่ดินที่รัฐเวนคืนจากประชาชน** วิจัยโดย ศาสตราจารย์ พ.ต.อ.หญิง นัยนา เกิดวิชัย ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงปัญหาที่ดินที่รัฐเวนคืนจากประชาชนว่ามีการใช้ประโยชน์อย่างไร เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ แผนการใช้ประโยชน์จากที่ดินของหน่วยงานของรัฐมีแนวนโยบายต่อภาคเอกชนและภาคประชาชนอย่างไร การดำเนินการของภาครัฐในการกำหนดนโยบาย มีความสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาการเวนคืนที่ดิน และการใช้ประโยชน์จากที่ดินที่รัฐเวนคืนจากประชาชนให้เป็นไปโดยชอบธรรม เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนที่ดินในภาคเกษตรกรรม และการขาดแคลนที่อยู่อาศัยของประชาชน ส่วนบทความที่น่าสนใจ เรื่อง **บันทึก “๖๐ เรื่องน่ารู้ในหลวงของเรา”** เป็นการรวบรวมพระราชอัจฉริยภาพของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ซึ่งครอบคลุมพระราชกรณียกิจทั่วทุกด้านของพระองค์ ปิดท้ายวิจัยเรื่อง **วันสิ่งแวดล้อมโลก** เพื่อเป็นการรณรงค์ให้ประชาชนร่วมมือร่วมใจกันรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อจะได้สร้างสมดุลให้โลกของเรานำอยู่ต่อไป

กองบรรณาธิการหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ท่านผู้อ่านจะได้รับประโยชน์จากเนื้อหาสาระต่าง ๆ ที่ได้ นำเสนอไว้ในเอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา ฉบับประจำเดือนมิถุนายน ๒๕๕๑ นี้ ทั้งนี้ในฉบับต่อไป กองบรรณาธิการได้เปลี่ยนแปลงรูปแบบการเผยแพร่ให้ท่านผู้อ่านได้ติดตามกันอย่างทั่วถึงทางเว็บไซต์ ดังกล่าวข้างต้น

กองบรรณาธิการ

สารบัญ

หน้า

งานวิจัยและพหุภาคี

- ★ เรื่อง การใช้ประโยชน์จากที่ดินที่รัฐเวนคืนจากประชาชน
เรียบเรียงโดย วิมลรักษ์ ศานติธรรม ๑
- ★ เรื่อง การใช้พลังอำนาจแห่งชาติด้านสังคมจิตวิทยา
เพื่อแก้ปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้
เรียบเรียงโดย อัญชลี จวงจันทร์ ๗

บทความที่น่าสนใจ

- ★ เรื่อง บันทึก “๖๐ เรื่องน่ารู้ในหลวงของเรา”
นารีลักษณ์ ศิริวรรณ ๑๔
- ★ เรื่อง กลยุทธ์นำ Multicultural Team สู่ความสำเร็จ
ปริยวรรณ สุวรรณสุนย์ ๒๐

สารความรู้

- ★ สิทธิบัตรยา
จันทมร สีหาบุญลี ๒๔
- ★ กินดี - มีสุข
ปิยะวรรณ ปานโต ๒๖

รอบรู้นอกสภา

- ★ Focus Group โครงการพัฒนาตัวแบบ (Model) ชีววัด พิจารณาด้านทุน - ผลได้
(Cost - Benefit Analysis) ของการผลิตงานวิจัยของประเทศ
ปริยวรรณ สุวรรณสุนย์ ๒๙

แวดวงนักวิจัย

- ★ ศาสตราจารย์ พันตำรวจเอกหญิง นัยนา เกิดวิชัย
วิมลรักษ์ ศานติธรรม ๓๓

ปิดท้ายวิจัย

- ★ วันสิ่งแวดล้อมโลก
บรรณาธิการ ๓๘

LIIRT

เรื่อง การใช้ประโยชน์จากที่ดินที่รัฐเวนคืนจากประชาชน

วิจัยโดย ศาสตราจารย์ พ.ต.อ.หญิง นัยนา เกิดวิชัย

ความเป็นมาและสภาพปัญหา

ปัญหาที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยถือเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ เนื่องจากสภาพการถือครองที่ดินในประเทศไทยยังมีการกระจุกตัวค่อนข้างมาก มิใช่แต่เฉพาะภาคเอกชนเท่านั้นที่ก่อให้เกิดปัญหาการกระจุกตัวของที่ดินอันทำให้เกิดการขาดแคลนที่ดินทำกินในภาคการเกษตรและการขาดแคลนที่อยู่อาศัย หากแต่ยังพบว่าหน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจหลายแห่งมีที่ดินในความครอบครองเป็นจำนวนมาก แต่บางหน่วยไม่มีการใช้ประโยชน์จากที่ดินที่เวนคืนมา บางหน่วยมีการเวนคืนที่ดินจากประชาชน แต่นำเอาที่ดินเหล่านั้นไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ในการเวนคืน จากการสำรวจข้อมูลที่ดินของหน่วยราชการ เช่น ที่ราชพัสดุ ที่ราชพัสดุที่ทหารครอบครอง ที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทย ที่ดินรัฐวิสาหกิจและองค์การศาสนา ที่สาธารณประโยชน์ที่ขึ้นทะเบียนเป็นที่หลวง ที่สาธารณประโยชน์ประเภทพลเมืองใช้ร่วมกันแต่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นที่หลวง เป็นต้น ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการศึกษาและสำรวจที่ดินที่รัฐเวนคืนจากประชาชนว่ามีการใช้ประโยชน์อย่างไร เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ แผนการใช้ประโยชน์จากที่ดินของหน่วยงานของรัฐมีแนวนโยบายต่อภาคเอกชนและภาคประชาชนอย่างไร การดำเนินการของภาครัฐในการกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับที่ดินและใช้ประโยชน์จากที่ดินมีความสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาการเวนคืนที่ดินและการใช้ประโยชน์จากที่ดินที่รัฐเวนคืนจากประชาชนให้เป็นไปโดยชอบธรรม อันจะเป็นหนทางหนึ่งของการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนที่ดินในภาคการเกษตรและการขาดแคลนที่อยู่อาศัยของประชาชน

LIART

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของการเวนคืนที่ดิน
๒. เพื่อศึกษาและสำรวจจำนวนที่ดิน แนวนโยบายและแผนการใช้ประโยชน์จากที่ดินที่หน่วยงานของรัฐเวนคืนจากประชาชน
๓. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการดำเนินการกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับที่ดิน และการใช้ประโยชน์จากที่ดินของหน่วยงานของรัฐกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ และกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
๔. เพื่อศึกษาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาเรื่องการเวนคืนและการใช้ประโยชน์จากที่ดินที่รัฐเวนคืนจากประชาชน

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Study) โดยมีวิธีวิจัยดังนี้

- การวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลด้านเอกสารที่เกี่ยวข้อง
- การศึกษากรณีศึกษา (Case Study) จากคำพิพากษาของศาลฎีกาและศาลปกครอง คำวินิจฉัยขององค์กรต่าง ๆ ของรัฐ และเรื่องร้องเรียนจากประชาชนในปัญหาที่ดินกับหน่วยงานของรัฐ
- การสัมภาษณ์ (Interview) ผู้แทนหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจ ผู้แทนภาคเอกชน และผู้แทนภาคประชาชน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ผลการศึกษาทำให้ทราบความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของการเวนคืนที่ดิน
๒. ผลการศึกษาทำให้ทราบถึงจำนวนที่ดิน แนวนโยบายและแผนการใช้ประโยชน์จากที่ดินที่หน่วยงานของรัฐเวนคืนจากประชาชน
๓. ผลการศึกษาทำให้ทราบถึงการดำเนินการ การกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับที่ดินและการใช้ประโยชน์จากที่ดินของหน่วยงานของรัฐว่ามีความสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญและกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์หรือไม่อย่างไร
๔. ผลการศึกษาเป็นแหล่งข้อมูลทางวิชาการและเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาเรื่องการเวนคืนที่ดินและการใช้ประโยชน์จากที่ดินที่รัฐเวนคืนจากประชาชน

ผลการวิจัย

ในเรื่องการเวนคืนที่ดินมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องหลายประเภท และการเวนคืนนั้นจำเป็นต้อง

ปฏิบัติตามขั้นตอนของกฎหมายเหล่านี้ กฎหมายที่กำหนดหลักการที่สำคัญในการเวนคืน ได้แก่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ และพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายที่กำหนดหลักเกณฑ์เพื่อรองรับสิทธิในทรัพย์สินของประชาชน พระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เป็นกฎหมายที่กำหนดหลักเกณฑ์ขั้นตอนและวิธีการในการปฏิบัติ ส่วนพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เป็นกฎหมายที่ใช้ในการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เฉพาะกรณีหนึ่ง ๆ กฎหมายเหล่านี้มีบทบัญญัติซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์ที่ไม่สอดคล้องกันอย่างเป็นระบบหลายประการ ทำให้เกิดข้อขัดข้องเกี่ยวกับการเวนคืนที่ดินและก่อให้เกิดผลกระทบในเรื่องการรับรองสิทธิในทรัพย์สินของประชาชนด้วย โดยปรากฏว่าในการตราพระราชบัญญัติเวนคืนนั้นไม่ได้มีการระบุกำหนดระยะเวลาในการเข้าใช้ประโยชน์ไว้ในพระราชบัญญัติเวนคืนเฉพาะนี้แต่อย่างใด เพียงจะมีการระบุกำหนดเวลาในการเข้าใช้ประโยชน์ตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด เมื่อมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๔ เป็นต้นมา ดังนั้นช่วงระยะเวลาก่อนหน้านี้ ถึงแม้รัฐธรรมนูญจะบัญญัติให้การรับรองสิทธิเรียกคืนที่ดินที่ถูกเวนคืนในกรณีที่รัฐมิได้เข้าใช้ประโยชน์ตามระยะเวลาที่กำหนด แต่เมื่อกฎหมายระดับรองมิได้กำหนดหลักเกณฑ์ให้สอดคล้องและรองรับรัฐธรรมนูญอย่างเป็นระบบ การบังคับให้เป็นไปตามสิทธิอันจะพึงมีของประชาชนก็ไม่สามารถจะเกิดขึ้นได้อย่างแท้จริง

การกำหนดวัตถุประสงค์ประสงค์ในการใช้ประโยชน์จากที่ดินที่เวนคืนนั้นได้มีการกำหนดไว้ในกฎหมายต่าง ๆ หลายประเภท เช่น กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์และกฎหมายอื่น ๆ ที่กำหนดหลักการในการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งวัตถุประสงค์แห่งการเวนคืนนี้จะต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะ และเมื่อมีการเวนคืนที่ดินมาแล้วก็ต้องใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายนั้น หากมีการใช้ฝ่าฝืนวัตถุประสงค์ดังกล่าว ประชาชนผู้ถูกเวนคืนย่อมมีสิทธิเรียกร้องที่ดินที่ถูกเวนคืนดังกล่าวคืนได้ อย่างไรก็ตามหากมีการนำที่ดินไปใช้เพื่อประโยชน์สาธารณะอื่น ถึงแม้ว่าจะมิได้มีการใช้ตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายที่เวนคืนนั้นก็ตาม รัฐก็สามารถทำได้เพราะเป็นการใช้เพื่อประโยชน์สาธารณะเช่นกัน แต่ต้องมีการปฏิบัติให้ถูกต้องตามขั้นตอนของกฎหมาย

ในกรณีที่รัฐมิได้ใช้ประโยชน์จากที่ดินที่รัฐเวนคืนจากประชาชนภายในกำหนดระยะเวลาตามกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นกรณีพ้นกำหนดระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์หรือกรณีพ้นกำหนดระยะเวลาตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์หรือกรณีที่เวนคืนมาแล้วไม่ได้ครอบครองหรือใช้ประโยชน์จากที่ดินเป็นระยะเวลานาน เมื่อศึกษาจากตัวบทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง แนวการวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกา คำพิพากษาของศาลฎีกา และคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดแล้ว อาจสรุปได้ว่า เจ้าของที่ดินหรือทายาทมีสิทธิร้องขอที่ดินที่ถูกเวนคืนไปนั้นคืนได้ หรือหน่วยงานของรัฐผู้ดูแลอาจจะเสนอคืนให้แก่เจ้าของที่ดินเดิมหรือทายาทก็ได้เช่นกัน

ส่วนเรื่องสิทธิในการเรียกคืนอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืนในกรณีที่รัฐใช้ประโยชน์ในที่ดินที่

เวนคืนมาไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ปัญหาที่เกิดขึ้นเท่าที่ผ่านมาคือเมื่อรัฐได้เวนคืนที่ดินมาแล้ว รัฐมิได้นำที่ดินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่เวนคืน ทำให้ประชาชนผู้ถูกเวนคืนร้องเรียนต่อหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อขอที่ดินคืนเป็นจำนวนมาก กรณีนี้ผู้วิจัยเห็นว่ารัฐต้องเคารพต่อกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินของเอกชน หากรัฐนำที่ดินที่เวนคืนไปใช้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ถือเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย เจ้าของที่ดินมีสิทธิเรียกร้องที่ดินคืนได้ และตามแนวคำพิพากษา ศาลฎีกาได้เคยวินิจฉัยไว้ว่า การที่รัฐไม่นำที่ดินที่เวนคืนมาใช้ตามวัตถุประสงค์แห่งการเวนคืนเป็นการขัดต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ กรรมสิทธิ์ในที่ดินที่เวนคืนมาไม่ตกมาเป็นกรรมสิทธิ์ของเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เมื่อกรรมสิทธิ์ในที่ดินไม่ตกเป็นของรัฐ การครอบครองที่ดินของรัฐย่อมไม่มีอำนาจที่จะอ้างได้ รัฐผูกพันที่จะต้องคืนที่ดินแก่เจ้าของต่อไป แต่ถ้การไม่นำที่ดินที่เวนคืนมาใช้ตามวัตถุประสงค์และไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายกำหนดให้เรียกคืนได้เจ้าของที่ดินผู้ถูกเวนคืนไม่มีสิทธิเรียกที่ดินคืนได้ในกรณีนี้แม้เจ้าของที่ดินไม่อาจเรียกคืนแต่เจ้าของที่ดินย่อมรับคืนที่ดินโดยการที่รัฐคืนที่ดินให้ได้ จากปัญหาที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่าประชาชนยังไม่ได้รับการคุ้มครองจากหน่วยงานของรัฐและกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างเพียงพอ แม้ว่ารัฐธรรมนูญจะได้ให้การรับรองสิทธิในหลักการไว้แล้วก็ตาม ทั้งนี้เพราะยังไม่มี การบัญญัติ กฎหมายลำดับรองขึ้นรองรับหรือใช้บังคับให้เป็นไปตามสิทธิในรัฐธรรมนูญ

จากการศึกษาสิทธิในการเรียกคืนที่ดินของประชาชนผู้ถูกเวนคืนแล้ว จะเห็นได้ว่าผู้ถูกเวนคืนมีสิทธิที่จะได้รับที่ดินคืนได้ใน ๔ กรณีดังต่อไปนี้ คือ กรณีที่หนึ่ง กรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้สิทธิเรียกคืนไว้โดยชัดแจ้ง และการเรียกคืนนั้นทำได้โดยอาศัยบทบัญญัติของกฎหมายเหล่านั้น กรณีที่สอง เรียกคืนตามหลักกฎหมายทั่วไปในเรื่องประเพณีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่ให้ความสำคัญในหลักกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินของประชาชน กล่าวคือ รัฐต้องปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ซึ่งถือว่าเป็นพันธะของรัฐที่มีต่อประชาชนเจ้าของทรัพย์สิน หากมีการนำที่ดินที่เวนคืนไปใช้ประโยชน์นอกเหนือจากวัตถุประสงค์ก็เป็นการปฏิบัติที่ไม่ชอบด้วยหน้าที่ตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย เจ้าของเดิมจึงมีสิทธิเรียกที่ดินคืนได้ กรณีที่สาม กรณีที่เจตนารมณ์ในการเวนคืนของกฎหมายขัดต่อกฎหมายที่มีลำดับศักดิ์สูงกว่าหรือกฎหมายแม่บท เช่น กฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เฉพาะขัดต่อรัฐธรรมนูญ เป็นต้น ในกรณีเช่นนี้กฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เฉพาะนั้นย่อมไม่มีผลใช้บังคับ การเวนคืนย่อมตกเป็นโมฆะไม่มีผลตามกฎหมายแต่อย่างใด และกรณีที่สี่ กรณีที่หน่วยงานของรัฐที่ทำการเวนคืนได้เสนอคืนทรัพย์สินที่เวนคืนให้แก่ผู้ถูกเวนคืน เนื่องจากไม่ได้มีการใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ได้ใช้ประโยชน์ภายในกำหนดเวลา หรือได้มีการนำที่ดินที่เวนคืนไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์แล้ว แต่ยังมีที่ดินจากการใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์เหลืออยู่

จากการศึกษาการใช้ประโยชน์จากที่ดินที่รัฐเวนคืนจากประชาชน โดยเฉพาะกรณีของการรถไฟแห่งประเทศไทย และการท่าเรือแห่งประเทศไทย พบว่า การใช้ประโยชน์จากที่ดินที่เวนคืนจากประชาชนของการรถไฟแห่งประเทศไทย และการท่าเรือแห่งประเทศไทย แม้จะมีทั้งกรณีที่ไม่ใช้ประโยชน์จากที่ดินที่เวนคืนภายในกำหนดระยะเวลาตามกฎหมาย กรณีการใช้ประโยชน์จากที่ดินที่เวนคืนไม่ตรงตาม

วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในกฎหมาย และกรณีการใช้ประโยชน์จากที่ดินที่เวนคืนตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายเวนคืน แต่มีที่ดินเหลือจากการใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ ซึ่งบางกรณีเจ้าของเดิมหรือทายาทของเจ้าของเดิมมีสิทธิเรียกคืนที่ดินที่ถูกเวนคืนไปได้ก็ตาม แต่สิทธิในการเรียกร้องที่ดินที่ถูกเวนคืนของเจ้าของเดิมหรือทายาทของเจ้าของเดิมก็เป็นอันไร้ผลแล้วทั้งสิ้น เพราะระยะเวลาแห่งการใช้สิทธิดังกล่าวได้ล่วงเลยมาแล้วตั้งคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด ดังนั้น การรถไฟแห่งประเทศไทย และการท่าเรือแห่งประเทศไทยจึงควรพิจารณาทบทวนกรณีที่เอกชนได้เรียกร้องที่ดินที่ถูกเวนคืนดังกล่าว โดยหากพิจารณาตามเหตุผลและสภาพของเรื่องแล้ว ย่อมเห็นได้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยและการท่าเรือแห่งประเทศไทยมิได้ใช้ประโยชน์จากที่ดินที่เวนคืนจากประชาชนให้เป็นไปตามกฎหมาย ความชอบธรรมในการถือกรรมสิทธิ์ย่อมหมดสิ้นไปแล้ว แม้ว่าในทางกฎหมาย เอกชนไม่อาจเรียกคืนได้ แต่หน่วยงานทั้งสองก็ยังผูกพันที่จะต้องคืนที่ดินดังกล่าว ให้แก่เอกชนตามหลักความชอบธรรม แต่หากหน่วยงานทั้งสองยังคงยึดถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินต่อไป ก็ต้องเข้าใช้ประโยชน์จากที่ดินที่เวนคืนจากประชาชนนี้ให้เป็นประโยชน์มหาชนอย่างแท้จริง และเป็นประโยชน์มหาชนที่ได้สัดส่วนกับประโยชน์มหาชนตามกฎหมาย เช่น การใช้ที่ดินที่เวนคืนในการแก้ไขเยียวยาปัญหาการไม่มีที่ดินเพื่อที่อยู่อาศัยของชาวชุมชนแออัด อย่างไรก็ตามการดำเนินการตามแนวทางนี้ หน่วยงานทั้งสองต้องยอมรับในการถูกวิจารณ์ทั้งในทางกฎหมายและในทางสังคม เนื่องจากเป็นการดำเนินการที่กระทบสิทธิของเอกชน เพราะประชาชนที่ถูกเวนคืนนั้นต้องถูกพรากเอากรรมสิทธิ์ในที่ดินและยังมีความสงสัยในความเป็นธรรมในการใช้ที่ดินนั้น

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา “การใช้ประโยชน์จากที่ดินที่รัฐเวนคืนจากประชาชน” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการแก้ไขปัญหาการใช้ประโยชน์จากที่ดินที่รัฐเวนคืนจากประชาชน ดังต่อไปนี้

๑. การรถไฟแห่งประเทศไทยและการท่าเรือแห่งประเทศไทยควรกำหนดนโยบายและจัดทำแผนการใช้ประโยชน์จากที่ดินโดยคำนึงการใช้ประโยชน์จากที่ดินให้คุ้มค่าและเป็นธรรม และให้โอกาสชาวชุมชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและจัดทำแผนดังกล่าวด้วย

๒. ควรให้ประชาชนผู้เป็นเจ้าของเดิมหรือทายาทมีสิทธิที่จะเข้าไปตรวจสอบดูแล การใช้ประโยชน์ในที่ดินที่รัฐเวนคืนไปว่ารัฐได้ใช้ตรงตามวัตถุประสงค์แห่งการเวนคืนหรือไม่ หากรัฐไม่ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ประชาชนมีสิทธิที่จะร้องเรียนต่อคณะกรรมการตรวจสอบเพื่อพิจารณาวินิจฉัยและสั่งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามวัตถุประสงค์นั้นภายในระยะเวลาที่กฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้นกำหนด หากหน่วยงานเหล่านั้นไม่ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้คณะกรรมการตรวจสอบสั่งให้หน่วยงานคืนที่ดินนั้นให้แก่เจ้าของเดิมหรือทายาท ภายในเวลาที่คณะกรรมการตรวจสอบกำหนด ทั้งนี้ ต้องไม่เกินกว่าหกสิบวัน ในกรณีที่ไม่มีที่ดินคืนได้ ให้ที่ดินตกเป็นกรรมสิทธิ์ของรัฐ โดยให้กระทรวงการคลังเป็นหน่วยงานรับผิดชอบดูแลรักษาที่ดินนั้นไว้

๓. ควรกำหนดให้รัฐมีหน้าที่เปิดเผยรายละเอียดในการใช้ประโยชน์จากที่ดินที่เวนคืนจากประชาชนโดยหน่วยงานของรัฐ แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับโครงการที่จัดทำขึ้นโดยใช้ที่ดินที่ได้มาจากการ

เวนคืน โดยต้องแสดงทั้งต่อบุคคลผู้เป็นเจ้าของที่ดินเดิมหรือทายาท ตลอดจนบรรดาผู้มีสิทธิที่ได้รับความเสียหายในการเวนคืนนี้ และต้องแสดงให้เห็นที่เปิดเผยแก่สาธารณะด้วย กล่าวคือ ประชาชนมีสิทธิตรวจสอบและขอให้เปิดเผยรายละเอียดของโครงการนั้นได้ ซึ่งจะมีผลทำให้หน่วยงานของรัฐต้องดำเนินการอย่างถูกต้องและเป็นธรรม

๔. ควรมีการกำหนดให้มีองค์กรในรูปแบบองค์กรกลุ่ม คือ คณะกรรมการ โดยให้มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบความจำเป็นและความเหมาะสมของจำนวนที่ดินที่ต้องใช้ตามวัตถุประสงค์แห่งการเวนคืน ด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อกำหนดให้มีคณะกรรมการนี้ไว้ในพระราชบัญญัติด้วย เนื่องจากพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เป็นกฎหมายกลางที่ใช้เป็นหลักในการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ของทุกหน่วยงาน ฉะนั้น เมื่อบัญญัติให้มีคณะกรรมการนี้ไว้ในกฎหมายดังกล่าวแล้ว คณะกรรมการนี้ก็สามารถ ตรวจสอบการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในกรณีต่าง ๆ ได้ทุกโครงการและทุกหน่วยงาน การกำหนดให้มีคณะกรรมการนี้ขึ้นมาทำหน้าที่ดังกล่าวข้างต้นก็เพื่อเป็นมาตรการป้องกันการใช้อำนาจของรัฐ เพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เกินกว่าความจำเป็นที่จะต้องใช้ตามวัตถุประสงค์

คณะกรรมการนี้ เรียกว่า คณะกรรมการตรวจสอบและติดตามการดำเนินการในการเวนคืน โดยมีองค์ประกอบซึ่งอย่างน้อยต้องมีเจ้าของที่ดินเดิมหรือผู้แทน นักวิชาการด้านการประเมินการใช้ประโยชน์ที่ดิน เป็นองค์ประกอบในจำนวนที่ได้สัดส่วนอย่างเพียงพอ ซึ่งทำให้การพิจารณาลงมติเป็นไปอย่างเป็นธรรม และมีประสิทธิภาพ

๕. ถ้าหากมีการเวนคืนที่ดินไปเกินกว่าความจำเป็นก็ควรจะมีการแก้ไขพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ โดยกำหนดหลักเกณฑ์ว่าที่ดินส่วนที่คณะกรรมการตรวจสอบวินิจฉัยว่าเป็นที่ดินที่เวนคืนไปเกินกว่าความจำเป็นนั้นเป็นที่ดินที่หมดความจำเป็นในการถูกเวนคืนแล้วและให้หน่วยงานผู้เวนคืนมีหน้าที่ต้องโอนที่ดินส่วนนั้นคืนให้แก่เจ้าของเดิมหรือทายาทภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

เรียบเรียงโดย วิมลรักษ์ ศานติธรรม

เอกสารอ้างอิง

นัยนา เกิดวิชัย. การใช้ประโยชน์จากที่ดินที่รัฐเวนคืนจากประชาชน. สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. ๒๕๔๙.

Thonburidepot.Com

เรื่อง การใช้พลังอำนาจแห่งชาติด้านสังคมจิตวิทยา เพื่อแก้ปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้

วิจัยโดย ดร.สุทธิพร ชิวสาธน์ และคณะ

สถานการณ์ความรุนแรง การสูญเสียทรัพย์สินและชีวิตของประชากร รวมทั้งเจ้าหน้าที่ภาครัฐ จากผู้ก่อความไม่สงบในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ที่เกิดอย่างต่อเนื่องนานนับศตวรรษ ซึ่งเพิ่มระดับปัญหาและความรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ ส่งผลต่อการปฏิบัติการของภาครัฐ และโอกาสทางด้านสังคมจิตวิทยา การเมือง เศรษฐกิจ การทหาร วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ซึ่งสามารถเอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติการจิตวิทยา หรือการโฆษณาชวนเชื่อ และการแสดงพลังของกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ในเวลาต่าง ๆ จนขยายวงและพัฒนาเป็นปัญหาระดับชาตินำไปสู่การแบ่งแยกดินแดน

นอกจากนี้ ผู้ก่อความไม่สงบยังนำเสนอนโยบายปูเนาะออกกันซีแย ปูเนาะไทยแลนด์ เพื่อมุ่งทำร้ายชาติ ศาสนา ชาวไทยพุทธ ข้าราชการ ทหาร ตำรวจในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายมุ่งการโฆษณาชวนเชื่อ และปลุกระดมกลุ่มผู้นับถือศาสนาอิสลามหรือชาวไทยมุสลิม นโยบายจะครอบคลุมการปฏิบัติการด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา และการทหาร เป็นต้น การสร้างและเชื่อมโยงโครงข่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป้าหมายพื้นที่ใน ๓ จังหวัด ได้แก่ ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส และแนวโน้มการขยายพื้นที่ออกไปยังจังหวัดใกล้เคียง

แม้พลังอำนาจแห่งชาติทั้ง ๕ ด้าน ประกอบด้วย การเมือง เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้ถูกนำมาใช้และสามารถแก้ปัญหาได้ในระดับหนึ่ง แต่สถานการณ์ความไม่สงบยังคงมีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น โดยในปัจจุบันได้อาศัยปัจจัยหลายด้านมาเกื้อหนุน เช่น เอกลักษณ์ของกลุ่มประชากรในพื้นที่ วัฒนธรรม วิถีชีวิต ทศนคติของกลุ่มแบ่งแยกดินแดน คำสอนศาสนาที่บิดเบือน การปลุกระดม การโฆษณาชวนเชื่อ ความหวาดกลัว ความหวาดระแวงของกลุ่มต่าง ๆ ในพื้นที่ เป็นต้น

LIART

พลังอำนาจทางสังคมจิตวิทยา หมายถึง การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และครอบครัว ซึ่งเป็นรากฐานของหน่วยสังคมที่มีพลังอำนาจสำคัญในการขับเคลื่อนเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้อย่างยั่งยืน ซึ่งพลังอำนาจอื่นไม่สามารถที่จะมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเทียบเท่าได้ เนื่องจากเป็นปัจจัยภายนอกของหน่วยสังคมที่มีผลกระทบในลักษณะรองลงมา โดยภาพรวมหากการปฏิบัติการทางด้านสังคมจิตวิทยา ถูกนำมาใช้ในการปฏิบัติการในทุกรูปแบบจะสามารถช่วงชิงความได้เปรียบด้านมวลชนในอนาคตได้

ดร.สุทธิพร ชิวสาธน์ และคณะ จึงมีความสนใจในการวิจัยการใช้พลังอำนาจแห่งชาติในด้านสังคมจิตวิทยาเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อศึกษาแนวทางในการกำหนดวิธีการปฏิบัติที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหานั้น ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้

วัตถุประสงค์การวิจัย

๑. เพื่อศึกษาว่าการใช้พลังอำนาจแห่งชาติ โดยเฉพาะด้านสังคมจิตวิทยาสามารถกำหนดแนวทางตอบสนองการแก้ไขปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ในระดับหนึ่ง
๒. เพื่อศึกษาแนวทางการปฏิบัติการจิตวิทยาที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง และสามารถตอบสนองการแก้ไขปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้
๓. เพื่อพัฒนาฐานข้อมูลนำเสนอผู้บริหารระดับสูงใช้ในการกำหนดนโยบายที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้
๔. เพื่อเพิ่มความรู้ ความเข้าใจแก่ภาคประชาชนและภาครัฐให้สามารถวินิจฉัยข้อเท็จจริงได้อย่างถูกต้อง

ขอบเขตการศึกษา

๑. การดำเนินการปฏิบัติการจิตวิทยาต่อกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้องโดยอาศัยผลการศึกษาสถานการณ์ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้
๒. พิจารณาและให้ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาโดยการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ด้านการปฏิบัติการจิตวิทยา และการประชาสัมพันธ์เป็นหลัก และเน้นปัญหาที่เป็นปัจจัยด้านสังคมจิตวิทยา

วิธีการศึกษาวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยศึกษาจากเอกสารวิจัย ผลงานทางวิชาการ และข่าวสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ (ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส) โดยเน้นด้านสังคมจิตวิทยาเป็นหลักที่มีลักษณะเอกลักษณ์สำคัญ เช่น ความแตกต่างของศาสนา ภาษาและวัฒนธรรม ความหวาดระแวง ความรังเกียจเดียดฉันท์ เป็นต้น รวมทั้งการสัมภาษณ์บุคคลในพื้นที่เพื่อรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติม

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

๑. ด้านสังคมจิตวิทยา จากผลการวิจัยพบว่า พื้นฐานทางจิตวิญญาณของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งประสบกับปัญหาในพื้นที่ คือ ปัญหาจากความไม่สงบ การเปลี่ยนแปลงนโยบายของรัฐบาล การปกครอง การกลืนทางวัฒนธรรม ความไม่เข้าใจของเจ้าหน้าที่รัฐ ที่ถูกส่งไปปฏิบัติงานในพื้นที่ ได้สร้างความบอบช้ำให้กับประชาชนในพื้นที่ ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนไม่ได้รับความเป็นธรรมอย่างต่อเนื่อง และรัฐบาลไม่ได้สนใจแก้ไขปัญหาใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างจริงจัง

๒. ประวัติศาสตร์ถูกละเลย ข้อเท็จจริงถูกบิดเบือนและนำมาซึ่งความเข้าใจผิดของคนในพื้นที่ และชักจูงคนไทยมุสลิม รวมทั้งเยาวชนที่เกิดความไม่ไว้วางใจรัฐบาลให้รวมตัวกัน และกลายเป็นต้นเหตุของความแตกแยกขัดแย้งในพื้นที่ระหว่างคนต่างเชื้อชาติและศาสนา

๓. ประชากรใน ๓ จังหวัดภาคใต้ นับถือศาสนาอิสลามเป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นผู้นำทางด้านสังคม และสิ่งแวดล้อม จึงทำให้ภาษามลายูท้องถิ่นถูกใช้อย่างแพร่หลาย และภาษาไทยถูกจัดเป็นภาษาที่สอง ที่ใช้ในภาษาทางราชการ การติดต่อสื่อสาร และการประสานงานระหว่างคนท้องถิ่นกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ คนไทยชาวพุทธซึ่งไม่มีทักษะในการพูดภาษายาวี ก่อให้เกิดอุปสรรคในการประสานงานผ่านผู้มีบารมี หรือผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น จึงทำให้ประชาชนถูกครอบงำได้ง่าย

๔. การประกอบอาชีพของคนในภาคใต้จะเกี่ยวข้องกับการศึกษาโดยตรง เมื่อการศึกษาขาดคุณภาพ การมีคุณภาพดีและการทำงานที่มีรายได้สูงเป็นไปได้ไม่ดีเท่าที่ควร คนส่วนใหญ่เป็นแรงงานไร้ฝีมือหรือประกอบอาชีพเกษตรกรรมและประมงเพื่อการเลี้ยงชีพ

๕. วิถีชีวิต ศาสนา วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีสร้างให้เอกลักษณ์ความเป็นคนไทยมุสลิมเคร่งครัดในการปฏิบัติศาสนกิจ และมีความต้องการให้ลูกหลานเข้าเรียนในโรงเรียนสอนศาสนา เพื่อให้มีความรู้ และปฏิบัติศาสนกิจได้ดีโดยไม่คำนึงถึงการพัฒนาความรู้ด้านสามัญ

๖. การศึกษาของ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ จากผลการวิจัยพบว่า ระบบการศึกษาและนโยบายการศึกษาไม่ได้คำนึงถึงวิถีชีวิตอิสลาม และการบูรณาการหลักสูตรการศึกษาเพื่อยกระดับมาตรฐาน ไม่ได้นำหลักการ “แสวงหาความร่วมมือ รักษาความต่าง” มาใช้ จึงส่งผลให้สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาดำ ซึ่งส่งผลกระทบเป็นลูกโซ่ต่อการว่างงานหลังจบการศึกษา นอกจากนี้ยังขาดทักษะทางการพูดและการศึกษาภาษาไทยด้วย

๗. ด้านกฎหมายพบว่ากฎหมายอิสลามไม่ได้ถูกนำมาใช้ในการพิจารณาคดีในพื้นที่ถึงแม้จะมีการผลักดันการใช้กฎหมายลักษณะรัฐอิสลาม ซึ่งความคิดทางกฎหมายในลักษณะรัฐอิสลามนี้จะเกิดขึ้น เฉพาะในความคิดของกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบเท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากการไม่ได้รับการยอมรับจากคนไทยส่วนใหญ่ของประเทศ

๘. ในด้านสาธารณสุข คุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ยังได้รับการบริการด้านสาธารณสุขไม่ดีพอ เมื่อเปรียบเทียบกับคนในชนบทภาคอื่น ๆ สาเหตุอย่างหนึ่งคือ ความยากจนและการใช้ภาษาสื่อสารได้ไม่ดีพอ

๙. ผู้นำศาสนายังมีความขัดแย้งซึ่งเกิดจากพื้นฐานด้านความรู้ความเข้าใจในหลักศาสนาที่แตกต่างกัน และนำไปสู่การปฏิบัติศาสนกิจที่แตกต่างกัน มีผู้นำศาสนาบางส่วนไม่เข้าร่วมแต่ได้ก่อความไม่สงบโดยใช้คำสอนที่บิดเบือนในการสร้างคุณค่าของคำว่า “ญีฮาด” ซึ่งส่งผลให้เยาวชนกลายเป็นเครื่องมือปฏิบัติการก่อความไม่สงบ ตลอดจนการใช้ยาเสพติดกระตุ้นความกล้าในการปฏิบัติการ

๑๐. การทำความเข้าใจพื้นที่สภาพแวดล้อมทางสังคม เช่น ประวัติศาสตร์ ศาสนา วัฒนธรรมนิยมประเพณี วัฒนธรรม ภาษา และวิถีการดำเนินชีวิตของประชาชนในพื้นที่จะนำไปสู่ความ “เข้าใจ” และ “การเข้าถึง” ปัญหา ซึ่งประกอบด้วย การวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยเทคนิคต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการชี้แจงปัจจัย และบทบาทของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาซึ่งนำไปสู่สาเหตุของปัญหาที่แท้จริง การระดมความคิดเพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาที่เหมาะสมพร้อมกับการจัดลำดับความสำคัญเพื่อความสะดวกในการตัดสินใจดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอน และมีความต่อเนื่อง การจัดระบบบริหารจัดการโดยกำหนดกลไก และผลดำเนินการนำไปสู่การปรับปรุง หรือการ “พัฒนาให้ดีขึ้น”

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

๑. รัฐจะต้องสนับสนุนให้นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา และสถาบันการศึกษาพอเหมาะได้เรียนในสายวิชาชีพให้เพิ่มขึ้น เพื่อให้นักศึกษาที่จบการศึกษาในสายวิชาชีพมีวิชาชีพติดตัวและเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพเมื่อกลับไปอยู่ที่บ้าน

๒. กระทรวงศึกษาธิการต้องกำหนดแนวทางที่ชัดเจนในการจัดการศึกษาในสถาบันการศึกษาพอเหมาะที่จัดการเรียนด้านศาสนาอย่างเดียวให้ได้เรียนสายสามัญจนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (ม.๓) เพราะในปัจจุบันพบว่า นักเรียนที่เข้าไปเรียนในสถาบันการศึกษาพอเหมาะยังไม่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

๓. กระทรวงศึกษาธิการควรมีแนวทางให้สถานศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษากำหนดนโยบายของสถานศึกษาในด้านการเพิ่มทักษะการใช้ภาษาไทย และภาษามลายูท้องถิ่น เพื่อพัฒนาทักษะด้านภาษาให้กับนักเรียน เยาวชน ประชาชนในพื้นที่โดยเร่งด่วน

๔. ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน โดยการจัดทำหลักสูตรที่สอดคล้องกับวิถีอัตลักษณ์ของท้องถิ่น โดยจัดระบบการเรียนอิสลามศึกษาไม่ให้ซ้ำซ้อนกัน เพื่อให้สามารถเทียบโอนกันได้

๕. โรงเรียนมัธยมของรัฐต้องปรับตัวในด้านการจัดการเรียนการสอน โดยเข้าไปมีส่วนร่วมกับชุมชนและเชิญผู้นำศาสนาที่มีความรู้ความสามารถและอยู่ในชุมชนมาเป็นวิทยากร หรือผู้ช่วยครูในการสอนวิชาศีลธรรม จริยธรรม เพื่อสร้างความศรัทธาแก่เด็กและผู้ปกครอง

LI RT

๖. กระทรวงศึกษาธิการควรเร่งพัฒนาครูในวิชาหลัก ๆ เช่น ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ฯ ในสาขาที่ครูขาดแคลน เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของเด็กสูงขึ้นโดยเร็ว

๗. ปรับปรุงหลักสูตรการสอนในสายวิชาชีพของสถานศึกษาที่มีอยู่ให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อลดการว่างงาน

๘. รัฐควรเข้าไปมีบทบาทในการกำกับดูแลโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามและสถาบันการศึกษาปอเนาะให้เข้มงวดขึ้นโดยให้เป็นไปตามระเบียบที่มีอยู่แล้ว และควรให้ขวัญกำลังใจกับโรงเรียนที่ปฏิบัติตามระเบียบได้ดีที่สุดและเป็นแบบอย่างที่ดี

ข้อเสนอแนะแนวทางการใช้ปฏิบัติการจิตวิทยาและการประชาสัมพันธ์ในการแก้ไขปัญหา

๑. กลุ่มเยาวชนในพื้นที่

(๑) เรงรัดให้ผู้นำศาสนาอิสลามดำเนินการชำระคำสอนที่บิดเบือนให้ถูกต้อง และส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์โดยใช้สื่อต่าง ๆ ให้เข้าถึงกลุ่มเยาวชน

(๒) เรงรัดการชำระประวัติศาสตร์ของปัตตานี โดยนักวิชาการทางด้านศาสนาและสังคม นักประวัติศาสตร์ รวมทั้งองค์กร NGO รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องและส่งเสริมการนำข้อมูลและเอกสารที่ถูกต้องไปเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

(๓) เรงรัดภาครัฐสร้างสื่อประเภทต่าง ๆ ที่ดึงดูดความสนใจและกระตุ้นการเรียนรู้ด้านภาษา และพัฒนาทักษะการใช้ภาษามลายูท้องถิ่น และภาษาไทยของเยาวชนในการสื่อสารที่มีประสิทธิผล

(๔) จัดระบบยกย่องและให้ทุนสนับสนุนเยาวชนที่เรียนเก่งและโรงเรียนตัวอย่างและจัดการเรียนการสอนที่มีทั้งชาวไทยพุทธ และไทยมุสลิมเรียนร่วมกัน รวมทั้งสร้างหลักสูตรร่วมกันโดยแยกเรียนเฉพาะวิชาศาสนา

(๕) จัดโครงการค่ายภาคฤดูร้อนให้นักเรียนไทยพุทธและไทยมุสลิม มีกิจกรรมร่วมกันเป็นการศึกษา เรียนรู้ ทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน เพื่อนำไปสู่ความสมัครสมานสามัคคี

๒. กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(๑) ปลุกฝังจิตสำนึกในการปฏิบัติงาน โดยการยึดพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในเรื่อง “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” รวมทั้งการใช้อำนาจอย่างถูกต้อง ไม่เบียดเบียน ช่มชู้ หรือ ช่มเหงชาวบ้าน

(๒) อบรมให้ความรู้เกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณี วิถีชีวิต และวัฒนธรรมของชาวไทยมุสลิมแก่ข้าราชการก่อนเข้าปฏิบัติงานในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้

(๓) ปลุกฝังอุดมการณ์ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐทำงานทดแทนคุณแผ่นดิน เป็นที่พึ่งของประชาชน โดยเปิดรับเรื่องราวร้องทุกข์จากประชาชนในพื้นที่ และช่วยแก้ปัญหาให้ผู้ร้องทุกข์ด้วยความถูกต้องจริงใจ

๓. กลุ่มครู

- (๑) รมว. ชักชวนให้กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการรักษาและประกันความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแก่ครู
- (๒) รัฐบาลควรสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ครูโดยการเพิ่มค่าตอบแทน และพิจารณาให้ความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่เป็นกรณีพิเศษ
- (๓) พัฒนาเทคนิคด้านจิตวิทยาแก่ครูจนสามารถนำไปปฏิบัติการจิตวิทยามวลชนและสร้างการยอมรับจากชุมชน

๔. กลุ่มชาวไทย

- (๑) สร้างกิจกรรมชุมชนสัมพันธ์ระหว่างชาวไทยพุทธและไทยมุสลิมให้เกิดความสามัคคี ลดความหวาดระแวงซึ่งกันและกัน
- (๒) เจ้าหน้าที่ของรัฐควรจัดกิจกรรมในพื้นที่เพื่อเป็นการช่วยเหลือ รวมทั้งสร้างแรงจูงใจ และสร้างความเสมอภาค ความเป็นธรรมให้แก่ชาวไทยพุทธ
- (๓) เร่งรัดอบรมภาษามลายูท้องถิ่นให้แก่ชาวไทยพุทธ เพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารกับชาวไทยมุสลิมและช่วยให้สามารถเรียนรู้ซึ่งกันและกันได้มากขึ้น
- (๔) เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องสร้างความมั่นใจ และมีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนในการป้องกันความปลอดภัยให้แก่ชาวไทยพุทธ โดยจัดหน่วยลาดตระเวนเข้าพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ

๕. กลุ่มชาวไทยมุสลิม

- (๑) สร้างจิตสำนึกและความเข้าใจเกี่ยวกับศาสนาที่ถูกต้อง โดยปฏิบัติอยู่ภายใต้กฎหมายของประเทศอย่างไม่ผิดหลักศาสนา
- (๒) สร้างกิจกรรมสัมพันธ์ ระหว่างไทยมุสลิมและไทยพุทธ โดยนำความหลากหลายทางศิลปวัฒนธรรมที่ดีงามที่เกิดจากภูมิปัญญาของพื้นที่มาเชิดชู และเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมเป็นเจ้าของ ซึ่งจะทำให้เกิดสายใยความผูกพันและความสามัคคี
- (๓) สร้างความเข้าใจเรื่องการเปลี่ยนแปลงของโลกให้ชุมชนมุสลิมทราบ โดยใช้สื่อภาษามลายูท้องถิ่น

๖. กลุ่มผู้นำศาสนา

- (๑) ขกย่อง ชมเชย เชิดชูเกียรติให้เป็นบุคคลตัวอย่างแก่ผู้นำศาสนา ที่สามารถโน้มน้าวคนในชุมชนให้เกิดความสามัคคี และพัฒนาชุมชนให้มีความเจริญก้าวหน้าโดยปลอดการเมือง
- (๒) เร่งรัดอบรมพัฒนาองค์ความรู้ และการบริหารจัดการชุมชนท้องถิ่น

(๓) กระตุ้นผู้นำศาสนาให้เรียนรู้ทักษะการใช้ ๒ ภาษา (ภาษาไทยและภาษามลายูท้องถิ่น) ในการสื่อสาร โดยผ่านระบบการศึกษาสายสามัญ และยกระดับความรู้และวุฒิการศึกษา

๗. กลุ่มผู้ก่อความไม่สงบ

(๑) รณรงค์กลุ่มเสี่ยง เช่น เยาวชน ชาวไทยมุสลิมให้ตระหนักถึงพิษภัยของยาเสพติด

(๒) ส่งเสริม ชักชวนกลุ่มเสี่ยงให้เข้ารับการศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย และการพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นการยกระดับการศึกษา และสร้างโอกาสในการทำงาน

(๓) รณรงค์ผู้ก่อความไม่สงบให้กลับใจมาพัฒนาชาติไทย โดยการประกาศยกย่องเชิดชู และให้มีงานทำที่มั่นคง

เรียบเรียงโดย อัญชลี จวงจันทร์

เอกสารอ้างอิง

สุทธิพร ชิวสาธน์ และคณะ. การใช้พลังอำนาจแห่งชาติด้านสังคมจิตวิทยาเพื่อแก้ปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้. กรุงเทพฯ : สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ กองบัญชาการทหารสูงสุด, ๒๕๕๐.

เรื่อง บันทึก “๖๐ เรื่องน่ารู้ในหลวงของเรา”

โดย นาริลักษณ์ ศิริวรรณ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ที่ทรงครองราชย์ยาวนานที่สุดในโลก ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ที่ทรงงานหนักที่สุดพระองค์หนึ่งของโลก พระราชกรณียกิจของพระองค์มีมากมาย ทั้งในด้านการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ด้านการแพทย์และสาธารณสุข ด้านการศึกษา ด้านการศาสนา ด้านความมั่นคงภายในประเทศ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านการกีฬา ซึ่งได้มีการรวบรวมจัดทำเป็นบันทึก “๖๐ เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับในหลวงของเรา” ครอบคลุมทุกด้าน ตั้งแต่พระราชประวัติ, พระราชกรณียกิจสำคัญ ๆ รวมถึงเกร็ดเล็กเกร็ดน้อยส่วนพระองค์ ดังนี้

๑) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงเฉลิมพระปรมาภิไธยว่า พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศร รามาธิบดี จักรีนฤพดินทร สยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร

๒) เสด็จพระราชสมภพ เมื่อวันจันทร์ ขึ้น ๑๒ ค่ำ เดือนอ้าย ปีเถาะ จุลศักราช ๑๒๘๙ รัตนโกสินทร์ศก ๑๔๖ ตรงกับวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๔๗๐ ณ โรงพยาบาลเมานท์ ออเบิร์น เมืองเคมบริดจ์ รัฐแมสซาชูเซตส์ ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งสมเด็จพระบรมราชชนกทรงศึกษาวิชาแพทย์อยู่

LI RT

- ๓) ทรงเป็นพระโอรสองค์ที่สาม ทรงมีพระเชษฐภคินี ๑ พระองค์คือ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ และสมเด็จพระบรมเชษฐาธิราช ๑ พระองค์คือ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล ทุกพระองค์ประสูติในต่างประเทศ
- ๔) เสด็จกลับประเทศไทยเป็นครั้งแรกพร้อมสมเด็จพระบรมราชชนก และสมเด็จพระบรมราชชนนี เมื่อพระชนม์มายุ ๑ ชันษา ในเดือนธันวาคม ๒๔๗๑
- ๕) ทรงสูญเสียทูลกระหม่อมพ่อตั้งแต่ พระชนม์มายุไม่ถึง ๒ พรรษา โดยสมเด็จพระบรมราชชนกทรงพระประชวร และเสด็จสวรรคต ในวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๔๗๒
- ๖) ทรงศึกษาเล่าเรียนในต่างประเทศตลอดพระชนม์มายุ เว้นแต่ในช่วงพระชนมพรรษา ๕ พรรษา ได้เสด็จเข้าศึกษาในโรงเรียนมาแตร์เดอี ๑ ปี ก่อนเสด็จไปประทับที่เมืองโลซานน์ ประเทศสวิตเซอร์แลนด์
- ๗) ทรงจบการศึกษาชั้นประถมจากโรงเรียนเมียร์มองต์ เมืองโลซานน์, ชั้นมัธยมจากโรงเรียนเอกอล นูแวล เดอ ลา ซืออิส โรมองด์ เมืองแซลลี ซูร์ โลซานน์ ต่อมาในปี ๒๔๘๑ ทรงสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนยิมนาส คลาสสิก กังโตนาล เมืองโลซานน์ ทรงได้รับประกาศนียบัตรทางอักษรศาสตร์ จากนั้น จึงทรงเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยโลซานน์ โดยทรงเลือกแผนกวิทยาศาสตร์
- ๘) เสด็จนิวัติประเทศไทยครั้งที่สอง ในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๔๘๘ ขณะมีพระชนมพรรษา ๑๘ พรรษา
- ๙) เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล เสด็จสวรรคต ในวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๔๘๙ คณะรัฐบาลได้กราบบังคมทูลอัญเชิญพระองค์เสด็จขึ้นครองราชย์สืบสันตติวงศ์แทน แต่เนื่องจากยังทรงมีพระราชภารกิจด้านการศึกษา จึงเสด็จกลับประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เพื่อทรงศึกษาต่อด้านรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์
- ๑๐) ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ไทยองค์ที่สอง หลังประเทศไทยเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ เป็นระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นองค์พระประมุข
- ๑๑) ทรงหมั้นกับหม่อมราชวงศ์สิริกิติ์ กิติยากร ธิดาองค์ใหญ่ของหม่อมเจ้านักชัตรมงคล กิติยากร เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๔๙๒
- ๑๒) ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดพระราชพิธีราชาภิเษกสมรส ที่วังสระปทุม ในวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๔๙๓ และมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ สถาปนา ม.ร.ว.สิริกิติ์ กิติยากร ขึ้นเป็นสมเด็จพระราชินีสิริกิติ์ และเป็น สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินี ในพระราชพิธีบรมราชาภิเษก ในเดือนต่อมา
- ๑๓) พระราชพิธีบรมราชาภิเษก มีขึ้นเมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๔๙๓ ณ พระที่นั่งไพศาลทักษิณ ในพระบรมมหาราชวัง ได้พระราชทานพระปฐมบรมราชโองการว่า “เราจะปกครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม”

๑๔) ทรงมีพระราชธิดา ๓ พระองค์ และพระราชโอรส ๑ พระองค์ โดยทุกพระองค์ประสูติที่เมืองไทย ยกเว้นพระราชธิดาองค์โตคือ สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าอุบลรัตน์ราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ประสูติที่เมืองโลซานน์ ประเทศสวิตเซอร์แลนด์

๑๕) ทรงผนวช ณ พระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม ในพระบรมมหาราชวัง เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๔๙๙ และประทับจำพรรษา ณ พระตำหนักปั้นหย่า วัดบวรนิเวศวิหาร เป็นเวลา ๑๕ วัน โดยทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินี เป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ และต่อมาได้โปรดเกล้าฯ สถาปนาพระอิสริยยศขึ้นเป็นสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ

๑๖) เสด็จเยือนต่างประเทศเพื่อเจริญสัมพันธไมตรีเป็นครั้งแรกเมื่อปี ๒๕๐๒ โดยเสด็จเยือนเวียดนามเป็นประเทศแรก และเสด็จเยือนแคนาดาเป็นประเทศสุดท้าย ในปี ๒๕๑๐ รวมทั้งสิ้น ๓๑ ครั้ง ๒๘ ประเทศ และนับแต่นั้นมามีได้เสด็จออกนอกพระราชอาณาจักรอีกเลย

๑๗) การเสด็จเยือนต่างประเทศอย่างเป็นทางการยาวนานที่สุดกินเวลา ๗ เดือนเต็ม มีขึ้นเมื่อปี ๒๕๐๓ โดยเสด็จเยือน ๑๔ ประเทศในภูมิภาคยุโรป และอเมริกา

๑๘) จตุรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ตั้งอยู่ที่เมืองเคมบริดจ์ รัฐแมสซาชูเซตต์ สร้างขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติ และสะท้อนความภาคภูมิใจของชาวเมืองเคมบริดจ์ ในฐานะที่เป็นเมืองเดียวของสหรัฐอเมริกาที่เคยมีพระมหากษัตริย์เสด็จพระราชสมภพ

๑๙) ทรงขึ้นชื่อว่าเป็นอัครศิลปิน เพราะทรงเปี่ยมด้วยพระอัจฉริยภาพหลายด้าน โดยทรงศึกษาด้วยพระองค์เองจากตำราต่างๆ ในด้านจิตรกรรม ทรงเริ่มสนพระทัยวาดภาพ เมื่อพระชนมพรรษาได้ ๑๐ พรรษา และทรงวาดภาพอย่างจริงจัง เมื่อปี ๒๕๐๒ โดยมักจะทรงใช้เวลาในตอนค่ำหลังว่างจากพระราชภารกิจ แต่นับจากปี ๒๕๑๐ เป็นต้นมา ก็ได้ทรงเขียนภาพอีกเลย

๒๐) เมื่อปี ๒๕๒๕ ได้พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้เชิญภาพจิตรกรรมฝีพระหัตถ์จำนวน ๔๗ ภาพ ไปจัดแสดง ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์ ถือเป็นครั้งแรกของโลกที่พระมหากษัตริย์ ซึ่งยังทรงดำรงสิริราชสมบัติอยู่ ทรงแสดงภาพจิตรกรรมในฐานะศิลปินเดี่ยว

๒๑) ด้านประติมากรรม ทรงศึกษาค้นคว้าเทคนิควิธีการต่างๆ ทั้งงานปั้น, หล่อ และทำแม่พิมพ์ งานประติมากรรมฝีพระหัตถ์แบบลอยตัว เก็บรักษาที่ตึบบนพระตำหนักจิตรลดารโหฐาน พระราชวังดุสิต มี ๒ ชิ้นคือ รูปปั้นผู้หญิงเปลือยนั่งคุกเข่า ปั้นด้วยดินน้ำมัน และพระรูปปั้นครึ่งพระองค์ของสมเด็จพระนางเจ้า

๒๒) โปรดการถ่ายรูปและถ่ายภาพยนตร์ เช่นเดียวกับสมเด็จพระบรมราชชนนี โดยทรงเป็นนักถ่ายรูปที่มีพระปรีชาสามารถยิ่ง ทรงจัดทำห้องมืดขึ้นที่ชั้นล่างตึกทำการสถานีวิทยุ อ.ส. ภาพถ่ายฝีพระหัตถ์ส่วนใหญ่เป็นแบบฉับพลันทันเหตุการณ์ ซึ่งทรงบันทึกไว้ระหว่างเสด็จไปตามสถานที่ต่าง ๆ

- ๒๓) ภาพถ่ายฝีพระหัตถ์ทุกภาพ จะทรงจัดให้มีหมายเลขประจำภาพ เช่น ภาพครอบครัว, พระราชพิธี, ภาพราษฎรที่มาเฝ้า รวมถึงภูมิภาคต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ
- ๒๔) ทุกครั้งที่เสด็จฯ ไปยังสถานที่ใด จะทรงมีสิ่งของประจำพระองค์อยู่ ๓ สิ่งคือ แผนที่ ซึ่งทรงทำขึ้นเอง, กล้องถ่ายรูป และดินสอที่มียางลบ โดยเวลาทรงงานจะทรงใช้ยางลบเสมอ เมื่อทรงพบเห็นอะไรก็จะทรงขีดเขียนลงบนแผนที่ เช่นเดียวกับที่สมเด็จพระบรมราชชนนี ทรงกระทำมาก่อน
- ๒๕) ทรงเคยประดิษฐ์ของเล่นด้วยพระองค์เอง เป็นเครื่องร่อน และเรือรบจำลอง
- ๒๖) ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ พระองค์แรกของโลก ที่ทรงได้รับสิทธิบัตรผลงานประดิษฐ์คิดค้นเครื่องกลเติมอากาศที่ผิวน้ำหมุนช้าแบบทุ่นลอย หรือ กังหันน้ำชัยพัฒนา เมื่อปี ๒๕๓๖
- ๒๗) กีฬาโปรดของพระองค์คือ แบดมินตัน, สก๊ และเรือใบ
- ๒๘) เมื่อปี ๒๕๐๗ ทรงต่อเรือใบที่ใช้งานได้จริงลำแรก เป็นเรือมาตรฐานสากลประเภทเอ็นเตอร์ไพรส์ คลาส พระราชทานชื่อว่า “ราชปะแตน” และปล่อยเป็นปฐมฤกษ์ในคูน้ำรอบสวนจิตรลดา
- ๒๙) ทรงต่อเรือใบพระที่นั่งด้วยพระองค์เองมาแล้วหลายลำ รวมถึงเรือชื่อ มด, ซุปเปอร์มด และไมโครมด ซึ่งจดทะเบียนระดับนานาชาติประเภท Moth Class ที่ประเทศอังกฤษ
- ๓๐) นอกจากจะทรงโปรดเครื่องดนตรีเป่าทุกชนิดแล้ว ยังทรงกีตาร์และเปียโนด้วย ทรงเป็นผู้นำด้านการประพันธ์เพลงสากลของเมืองไทย โดยใส่คอร์ดดนตรีแปลกใหม่และซับซ้อน ทำให้เกิดเสียงประสานที่เข้มข้น
- ๓๑) เครื่องดนตรีชิ้นแรกที่ทรงซื้อคือ คลาริเน็ต เมื่อพระชนมพรรษา ๑๐ พรรษา
- ๓๒) ทรงพระราชนิพนธ์เพลงครั้งแรก เมื่อพระชนมพรรษา ๑๘ พรรษา โดยเพลงพระราชนิพนธ์แรกคือ “แสงเทียน” และจนถึงขณะนี้ พระราชนิพนธ์เพลงไว้แล้ว ๔๗ เพลง
- ๓๓) เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๒๙ ทรงเริ่มใช้คอมพิวเตอร์พระราชนิพนธ์ คำร้องและโน้ตเพลงครั้งแรก
- ๓๔) ทรงพระราชนิพนธ์เพลงประจำมหาวิทยาลัยหลายแห่ง อาทิ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ๓๕) ทรงตั้งวงดนตรี “อ.ส.วันศุกร์” ย่อมาจากชื่อพระที่นั่งอัมพรสถาน สถานที่ทรงก่อตั้งสถานวิทยุกระจายเสียง ส่วนวันศุกร์คือ วันที่ทรงดนตรีเป็นประจำ
- ๓๖) ทรงมีพระปรีชาสามารถโดดเด่นด้านภาษา โดยทรงถนัดทั้งภาษาฝรั่งเศส, เยอรมัน และอังกฤษ
- ๓๗) นอกจากจะทรงพระราชนิพนธ์หนังสือไว้หลายเรื่อง อาทิ พระราชนิพนธ์เรื่อง “พระราชกิจรายวันของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล” และเรื่อง “เมื่อข้าพเจ้าจากสยามมาสู่

สวิตเซอร์แลนด์” ยังทรงอุทิศเวลาให้ กับพระราชนิพนธ์แปลด้วย เช่น นายอินทร์ผู้ปิดทองหลังพระ, ตีโต และพระมหาชนก ซึ่งทรงพระราชนิพนธ์เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษจากพระไตรปิฎก

๓๘) พระราชนิพนธ์เรื่อง “พระมหาชนก” เสร็จสมบูรณ์เมื่อปี ๒๕๓๑ ทรงมีพระราชประสงค์ให้จัดพิมพ์ในโอกาสพระราชพิธีฉลองปี กาญจนาภิเษก เมื่อปี ๒๕๓๙

๓๙) ทรงเป็นพระมหากษัตริย์พระองค์แรกของโลก ที่ทรงขับรถยนต์พระที่นั่งด้วยพระองค์เอง โดยเป็นระยะทางไกลจากกรุงเทพฯ ถึงจังหวัดเชียงใหม่

๔๐) เมื่อวันเสาร์ที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๓๑ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงครองสิริราชสมบัติยาวนานยิ่งกว่าพระมหากษัตริย์พระองค์ใดของประเทศไทย

๔๑) เสด็จฯ ทรงเปิดโครงการรถไฟฟ้าใต้ดิน สายเฉลิมรัชมงคลสายแรกของประเทศ และประทับรถไฟฟ้าใต้ดิน เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๔๗

๔๒) ทรงเป็นผู้ริเริ่มการพัฒนาเชื้อเพลิงน้ำมันจากวัสดุการเกษตร เพื่อใช้เป็นพลังงานทดแทน เช่น แก๊สโซฮอลล์, ดีโซฮอลล์ และน้ำมันปาล์มบริสุทธิ์ ต่อเนื่องเป็นเวลากว่า ๒๐ ปี

๔๓) ทรงมีสุนัขทรงเลี้ยง ๓๔ ตัว มีคุณทองแดง สุวรรณชาติ เป็นสุนัขทรงโปรด ได้รับฉายาว่า สุนัขประจำรัชกาล

๔๔) ทรงช่วยเหลือประชาชนให้มีความเป็นอยู่ดีขึ้น ด้วยการสนับสนุนให้เสริมสร้างความแข็งแกร่งแก่เกษตรกร ทำให้สามารถเลี้ยงตัวเองได้อย่างยั่งยืน

๔๕) โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริโครงการแรกคือ โครงการสร้างถนนเข้าสู่หมู่บ้านห้วยมงคล ตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอหัวหิน

๔๖) ทรงริเริ่มโครงการนาข้าวทดลอง ในบริเวณสวนจิตรลดา จากนั้นทรงริเริ่มโครงการโรงโคนม จัดตั้งเป็นโรงโคนมสวนจิตรลดา เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่การเลี้ยงโคนมอย่างถูกวิธี

๔๗) จนถึงปัจจุบัน มีโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริแล้วเกือบ ๓ พันโครงการ มีทั้งเรื่องการศึกษา, สิ่งแวดล้อม, สาธารณสุข, สวัสดิการสังคม และชลประทาน

๔๘) โครงการหลวง เป็นโครงการที่ทรงริเริ่มขึ้น เมื่อปี ๒๕๑๒ เพื่อช่วยเหลือชาวเขาทางภาคเหนือให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เลิกปลูกฝิ่นและหันมาปลูกพืชเศรษฐกิจแทน

๔๙) เนื่องจากทรงห่วงใยพสกนิกรที่ต้องทนทุกข์จากการอาศัยในถิ่นทุรกันดารขาดแคลนน้ำ จึงทรงริเริ่มโครงการฝนหลวง โดยทดลองปฏิบัติการในท้องฟ้าครั้งแรก ที่บริเวณวนอุทยานเขาใหญ่ เมื่อปี ๒๕๑๒

๕๐) ทรงริเริ่มโครงการเพื่อการศึกษาไว้มากมาย โดยทรงตั้งทุนภูมิพลพระราชทาน ทุนการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ส่วนทุนเล่าเรียนหลวง ริเริ่มขึ้นในสมัยรัชกาลที่ ๕ และยกเลิกไปเมื่อ

เปลี่ยนแปลงการปกครอง ภายหลังทรงเรือฟีนีเซียนใหม่ ในปี ๒๕๐๘ เพื่อส่งนักเรียนไทยไปศึกษาในต่างประเทศ นำความรู้กลับมาพัฒนาบ้านเมือง

๕๑) โรงเรียนร่มเกล้าแห่งแรกตั้งขึ้น เมื่อปี ๒๕๑๕ ณ บ้านหนองแคน อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม

๕๒) ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งศูนย์ศึกษาการพัฒนาอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตามภูมิภาคต่าง ๆ รวม ๖ แห่ง เพื่อส่งเสริมการพัฒนาชนบท

๕๓) โครงการพระดาบส เป็นโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จัดตั้งขึ้นปี ๒๕๑๙ เพื่อให้การศึกษาแก่บุคคลทั่วไป ไม่จำกัดเพศ วัย และวุฒิการศึกษา

๕๔) ในปี ๒๕๓๕ องค์การอนามัยโลก ได้ทูลเกล้าฯ ถวายเหรียญเทิดพระเกียรติ ในฐานะที่ทรงบำเพ็ญพระราชกรณียกิจด้านสุขภาพอนามัยเพื่อปวงชนชาวไทยอย่างกว้างขวาง

๕๕) ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้งหน่วยรักษาพยาบาล ที่ปากทางเข้าเขตพระราชฐาน เกือบทุกแห่ง โดยไม่คิดค่ารักษา

๕๖) ชาวบ้านจำนวนมากทุกข์ทรมานจากโรคฟัน จึงทรงให้จัดตั้งหน่วยทันตแพทย์เคลื่อนที่

๕๗) ทรงก่อตั้งมูลนิธิเพื่อการพัฒนาประเทศไว้หลายแห่ง รวมถึง มูลนิธิชัยพัฒนา เน้นช่วยเหลือประชาชนที่ประสบปัญหาเร่งด่วน ซึ่งทางราชการไม่สามารถดำเนินการพัฒนาได้ทันที

๕๘) โครงการแก้มลิง เป็นโครงการที่ทรงคิดค้นเพื่อระบายน้ำท่วมขัง และกักน้ำไว้ใช้ในยามแห้งแล้ง

๕๙) ในช่วงที่เกิดวิกฤตการณ์เศรษฐกิจ ทรงพระราชทานปรัชญาสำคัญแก่ประชาชนชาวไทย นั่นคือ เศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวทางการดำรงชีพอย่างพอเพียง โดยยึดหลักทางสายกลาง

๖๐) ล่าสุด ทางสหประชาชาติ นำโดย “โคฟี อันนัน” ได้ทูลเกล้าฯ ถวายรางวัล “ความสำเร็จสูงสุดด้านการพัฒนามนุษย์” แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเป็นพระมหากษัตริย์พระองค์แรกของโลก ที่ยูเอ็นยกย่องว่าทรงเป็นพระมหากษัตริย์นักพัฒนา ซึ่งทรงริเริ่มปรัชญาสำคัญๆ ไว้มากมาย โดยเฉพาะเศรษฐกิจพอเพียง ได้รับการชื่นชมไปทั่วโลก และมีหลายประเทศนำไปใช้เป็นแบบอย่างในการพัฒนา

แหล่งที่มา :

<http://www.whitemedia.org/wma/content/view/610/6/>

<http://www.wikipedia.org/wiki/>

(วันที่สืบค้น ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๑)

LIIRT

บทความที่น่าสนใจ

เรื่อง กลยุทธ์นำ Multicultural Team สู่อความสำเร็จ

โดย ผศ.ดร. อีรยุทธ วัฒนาศุภโชค

การทำงานเป็นทีม มีบทบาทต่อความสำเร็จของกิจการมากขึ้นเรื่อย ๆ เพราะเป็นที่รู้กันว่าธุรกิจ หรือองค์กรนั้นไม่ใช่การทำงานแบบ “One Man Show” จำต้องอาศัยความร่วมมือและความเชี่ยวชาญ รวมถึงข้อมูลจากหลากหลายฝ่ายเข้าด้วยกัน ดังนั้นการมีทีมเวิร์คที่ดีจึงมีความสำคัญต่อความสำเร็จของกิจการมากขึ้นเรื่อย ๆ ในปัจจุบันจากกระแสโลกไร้พรมแดนที่มีอิทธิพลมากขึ้น จึงมีแนวคิดของการใช้ทีมข้ามวัฒนธรรม หรือ Multicultural team มากขึ้น นั่นคือเป็นทีมที่มีสมาชิกของกลุ่มทำงานที่มาจากหลากหลายเชื้อชาติ โดยอาจจะทำงานร่วมกันแบบเป็นทีมเวิร์คปกติ หรือทำงานผ่านทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ก็ได้โดยที่ตัวอยู่ต่างพื้นที่กัน ทีมข้ามวัฒนธรรมนี้กลายเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับบริษัทข้ามชาติไปแล้ว เนื่องจากมักต้องมีบุคลากรจากบริษัทประเทศแม่และพนักงานของแต่ละท้องถิ่นเข้ามาทำงานร่วมกันเป็นทีม เพื่อให้สามารถเข้าถึงและตอบสนองความต้องการของแต่ละท้องถิ่นได้ดียิ่งขึ้นด้วย อีกทั้งยังถือเป็นการสร้างความเข้าใจอันดีกับแต่ละท้องถิ่นในเวลาเดียวกัน

นอกจากเป็นทีมงานของบริษัทข้ามชาติดังกล่าวแล้ว ยังมีทีมข้ามวัฒนธรรมที่นิยมกันมากขณะนี้ นั่นคือทีมงานที่บุคลากรแต่ละคนอาจจะอยู่คนละทวีปกันเลย แต่สามารถเชื่อมโยงติดต่อกันด้วยอินเทอร์เน็ตโดยเฉพาะกิจการที่มีการเอ้าท์ซอร์สกิจกรรมหลาย ๆ ประเภทไปยังที่ประเทศต่าง ๆ เช่น บริษัทอเมริกันนิยมเอ้าท์ซอร์สงานด้านบริการลูกค้าหรือวิจัยและพัฒนาไปยังอินเดีย ซึ่งในกรณีนี้ทำให้กิจการสามารถดำเนินอย่างต่อเนื่องเรียกว่า ๒๔ ชั่วโมงต่อวันที่เดียว และเกือบจะตลอดสัปดาห์ เนื่องจากเวลาในแต่ละช่วงที่เหลื่อมกันนั่นเอง ทั้งยังสามารถได้บุคลากรที่มีความสามารถจากทุกมุมโลก ในต้นทุนที่ถูกกว่าการจ้างบุคลากรอเมริกันเองทั้งหมดอีกด้วย

LIERT

แต่การใช้เทคนิคทีมข้ามวัฒนธรรมนี้ ก็มักจะมีปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่มากมาย เนื่องจากความแตกต่างและบุคลิกกรในทีมงานที่มีมากจนเกินไปนั่นเอง ดังในกรณีของบริษัทพัฒนาซอฟต์แวร์ของอเมริกัน ได้จัดทำทีมพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่กับบุคลากรของอินเดีย ซึ่งปัญหาเริ่มส่อเค้ามาตั้งแต่การตกลงกันครั้งแรกเกี่ยวกับวันที่ต้องส่งมอบงาน ซึ่งชาวอเมริกันคิดว่างานน่าจะเสร็จได้ภายในสองสัปดาห์ แต่ชาวอินเดียมองว่างานน่าจะเสร็จภายในสองเดือน ดังนั้น การดำเนินงานร่วมกันจึงมีปัญหาเกิดขึ้น จากความคาดหวังที่แตกต่างกัน ฝ่ายอินเดียอาจยังไม่พร้อมที่จะรายงานถึงผลงานที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วง ส่วนชาวอเมริกันก็คิดว่าให้งานในส่วนของตนเสร็จ และส่งให้ทีมงานอินเดียทำต่อไปเพื่อให้ชาวอินเดียรับผิดชอบต่อจากตน ซึ่งจากเหตุการณ์นี้จะพบว่าเกิดความขัดแย้งไม่ลงรอยกันในความร่วมมือกันอย่างชัดเจน ความตึงเครียดย่อมเกิดขึ้น ส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสารกัน ซึ่งจะกระทบกับผลงานของทีมในที่สุด จึงมีการวิจัยเพื่อค้นหาเบื้องหลังของปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการทำงานของทีมข้ามวัฒนธรรมดังกล่าว ซึ่งค้นพบปัญหาหลัก ๆ ๔ ประเภท คือ

๑. แนวทางในการสื่อสารที่แตกต่างกันของสมาชิก ซึ่งการสื่อสารนั้นได้รับอิทธิพลมาจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกันในแต่ละเชื้อชาติ โดยในวัฒนธรรมของตะวันตกจะเน้นการสื่อสารแบบตรงไปตรงมา การสื่อความหมายจะชัดเจนในการพูดแต่ละครั้ง โดยที่ผู้รับไม่ต้องไปตีความมากนัก แต่ในโลกตะวันออก การสื่อสารมักเป็นแบบ “ทางอ้อม” มากกว่า และความหมายที่ต้องการสื่อนั้นก็มักจะซ่อนอยู่ในเนื้อความ และท่าทางที่สื่อออกไป ซึ่งต้องอาศัยการตีความมากขึ้น ซึ่งมีความซับซ้อนต่อนักธุรกิจตะวันตกมาก เช่น ในการเจรจาระหว่างนักธุรกิจอเมริกันและญี่ปุ่น นักธุรกิจอเมริกันมักเกิดปัญหาในการตีความการสื่อสารของชาวญี่ปุ่นว่า ในหลายครั้งที่เขาคิดว่านักธุรกิจชาวญี่ปุ่นบอกว่า “ใช่” แล้ว แต่ในความเป็นจริงความหมายก็คือ “เรากำลังฟังและพิจารณาข้อเสนอของคุณอยู่” เป็นต้น ทำให้การตีความหลายครั้งผิดพลาดไปจากความเป็นจริง หรืออีกกรณีที่น่าสนใจและค่อนข้างต้องระวังก็คือ การพูดถึงจุดอ่อนหรือข้อบกพร่องซึ่งในสังคมเอเชีย การพูดถึงเรื่องนี้โดยตรงต่อหน้า อาจทำให้เกิดความรู้สึกต่อต้านรุนแรง เนื่องจากการเสียหน้า ดังนั้นในกรณีนี้ อเมริกันชนแม้ว่าจะทราบถึงสิ่งผิดปกติกที่เกิดขึ้นกับระบบการงานของชาวเอเชียแต่ก็ไม่ควรจะไปตำหนิและกล่าวถึงข้อบกพร่องดังกล่าวโดยตรง เพราะอาจทำให้บรรยากาศในการทำงานแย่งไปอีก อาจต้องสื่อสารแบบอ้อม ๆ ว่าระบบงานที่ทำอยู่นั้น หากมีข้อบกพร่องใดเกิดขึ้น จะทำให้เกิดผลเสียอย่างไรบ้าง และเขาคิดว่าควรมีแนวทางในการป้องกันหรือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างไร เป็นต้น

การสื่อสารนี้จึงถือเป็นเรื่องละเอียดอ่อนมากพอสมควร หากเกิดปัญหาขึ้นมาจะนำไปสู่ความขัดแย้งระหว่างบุคคล ซึ่งอาจรุนแรงจนกระทั่งไม่สามารถทำงานร่วมกันได้ ดังเช่นวัฒนธรรมของชาวเอเชียแห่งหนึ่งซึ่งหากพบว่ามีปัญหาด้านการสื่อสารกัน และไม่สามารถเข้ากันได้ ก็จะจัดให้บุคคลนั้นออกนอกวงของการทำงานไปเลย และลดหรือจำกัดวงของการสื่อสารให้เหลือน้อยที่สุด ดังที่นักธุรกิจอเมริกันคนหนึ่งกล่าวว่า เมื่อตนเองประสบปัญหาในการสื่อสารกับทีมงานชาวเอเชีย เขาได้ถูกจัดให้ไปนั่งทำงานในห้องหนึ่งซึ่งคล้ายห้องเก็บของเพดานเตี้ย และมีเพียงโต๊ะทำงานหนึ่งโต๊ะสำหรับเขาค้นคนเดียวเท่านั้น ซึ่งเสมือนกับโดนตัดขาดจากทีมงานและเขาจะได้รับการติดต่อสื่อสารก็ต่อเมื่อจำเป็นจริง ๆ เท่านั้น

๒. การใช้ภาษา ระดับความเข้าใจในภาษา และสำเนียงที่ใช้ ซึ่งแม้ว่าจะมีการใช้ภาษาอังกฤษ เป็นสื่อกลางในการติดต่อก็ตาม แต่หลายชาติก็ยังมีระดับความสามารถในการใช้ภาษาที่ต่างกัน รวมถึง ลักษณะท่าทางที่สื่อสารออกมาในการใช้ภาษาอีกด้วย

๓. ทักษะที่มีต่อสายการบังคับบัญชาที่แตกต่างกัน ในเอเชียมักจะเป็นสังคมที่มีความแตกต่างกันมาก ระหว่างเจ้านายและลูกน้องมากกว่าสังคมตะวันตก และองค์กรในเอเชียก็มักมีลำดับชั้นในการบังคับ บัญชามากกว่าเช่นกัน ซึ่งก็สอดคล้องกับแนวคิดทางด้านอาวุโสที่มีมากกว่าการทำงานด้วยกันเป็นทีม จึง อาจเกิดความขัดแย้งในด้านนี้

๔. ลักษณะกลไกการตัดสินใจที่แตกต่างกัน ซึ่งในบางวัฒนธรรมเน้นการตัดสินใจแบบกลุ่ม มากกว่าเดี่ยว ต้องผ่านการพิจารณาจากหลายฝ่าย ทำให้ต้องใช้เวลาานกว่า เป็นต้น ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแล้วแต่ลดทอนประสิทธิภาพของการทำงานเป็นกลุ่ม

จึงมีการค้นหากลยุทธ์ที่จะมารับมือกับปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้น โดยแนวทางแรกที่นิยมกัน มากที่สุดและถือว่ามีประสิทธิผลที่สุด ก็คือ แนวทางการปรับตัว (Adaptation) ของบุคลากรที่อยู่ในทีม ข้ามวัฒนธรรมดังกล่าว โดยกลยุทธ์นี้ถือว่าการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุดในเรื่องของลักษณะงานและ โครงสร้างการทำงาน จึงดูเหมือนว่าง่ายและสะดวกรวดเร็วในการแก้ปัญหาแต่ในความเป็นจริงแล้ว เทคนิค นี้อาศัยความสามารถและทักษะของบุคลากรสูงมากทีเดียว เนื่องจากบุคลากรในทีมงานจะต้องสามารถทำ ความเข้าใจและยอมรับในความแตกต่างของแต่ละคนให้ได้ไม่ว่าจะเป็นเรื่องภูมิหลัง ทักษะการสื่อสาร หรือ ความเชื่อต่าง ๆ ยิ่งไปกว่านั้น สมาชิกของทีมจะต้องมีทักษะในการปรับตัวและยืดหยุ่นในการทำงานร่วมกันให้ ได้ โดยประนีประนอมเพื่อหลีกเลี่ยงความขัดแย้งไม่ให้ลุกลามกระทบถึงผลการดำเนินงานของทีมได้ ดังนั้น หากจะใช้วิธีนี้ในการแก้ไขปัญหาก็ประสบความสำเร็จ เงื่อนไขแรกที่ต้องมีก็คือ ทักษะและประสบการณ์ของ บุคลากรในทีมในการจัดการกับความขัดแย้งต่าง ๆ โดยจากผลการศึกษาที่นั่น สมาชิกของทีมที่จะใช้เทคนิค นี้ได้ดี มักต้องผ่านการฝึกอบรมหรือเตรียมความพร้อมให้เกิดความเข้าใจถึงการทำงานกับบุคคลที่หลากหลาย แยกต่าง ซึ่งจะทำให้เข้าใจปัญหาและจัดการได้อย่างลุล่วง

หรืออีกกรณีหนึ่งก็คือบุคลากรส่วนใหญ่ในทีมควรต้องมีประสบการณ์ในการทำงานต่าง วัฒนธรรมของตนมาก่อน เช่น อาจจะเป็นบุคคลที่เคยถูกส่งไปทำงานในต่างประเทศ (Expatriates) ทำให้ เกิดความคุ้นเคยและเข้าใจ จนสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์เหล่านี้ได้ เป็นต้น ลักษณะการแก้ ปัญหาโดยกลยุทธ์นี้ เช่น ทีมข้ามวัฒนธรรมระหว่างบุคลากรอเมริกันและอังกฤษ ที่แม้ว่าจะจะเป็นตะวันตก เหมือนกันแต่วัฒนธรรมในการทำงานแตกต่างกันอย่างมาก ฝ่ายอเมริกันมักจะนิยมความรวดเร็ว กล้าเสี่ยง มากกว่าและต้องการบรรลุผลสำเร็จในเวลาอันสั้น ส่วนฝ่ายอังกฤษนั้นเน้นความระมัดระวังมากต้องทำการ วิเคราะห์ในประเด็นต่าง ๆ อย่างรอบคอบก่อนที่จะตัดสินใจหรือเคลื่อนต่อไปข้างหน้า ซึ่งจากลักษณะการ ทำงานดังกล่าวก่อให้เกิดความขัดแย้งกันในการทำงานอยู่เสมอ โดยหากใช้แนวคิดของการปรับตัวแล้วทั้ง สองฝ่ายจะต้องทำความเข้าใจและยอมรับถึงความแตกต่างและพิจารณาให้เห็นถึง “ข้อดี” ของแนวทาง ของอีกฝ่ายหนึ่ง และพยายามประนีประนอมปรับตัวเข้าหากัน โดยที่ไม่เคลื่อนไหวเร็วเหมือนอเมริกัน แต่ ก็ไม่พิจารณาทุกประเด็นเหมือนอังกฤษ โดยอาจหาแนวทางในการทำงานร่วมกัน เริ่มจากการกำหนด

ประเด็นปัญหาในการตัดสินใจร่วมกัน จากนั้นก็เรียงลำดับความสำคัญของปัญหาดังกล่าว และตกลงกันว่าเราจะวิเคราะห์พิจารณาประเด็นปัญหาที่สำคัญที่สุด ๕ อันดับแรกเท่านั้น ถือเป็นที่ยอมรับความเสี่ยงตามปกติที่อาจจะเกิดขึ้นในการทำงาน ซึ่งก็ทำให้มีการพิจารณาปัญหาอย่างถี่ถ้วนมากขึ้น แต่ก็จะไม่เสียเวลาและทรัพยากรในการลงไปแตะกับทุกประเด็นจนเกินไปและทำให้เกิดการยอมรับกับแนวทางในการทำงานร่วมกันได้

กลยุทธ์ถัดมาที่อาจจะนำมาใช้แก้ปัญหาก็คือ ปัญหาในทีมข้ามวัฒนธรรมได้ หากบุคคลไม่สามารถปรับตัวตามกลยุทธ์แรกได้ นั่นคือ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างในการทำงานหรือระบบการดำเนินงานต่าง ๆ ร่วมกันในทีมงานนั้น เพื่อบรรเทาเบาบางปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งเทคนิคนี้ จำต้องอาศัยการวิเคราะห์ถึงสาเหตุของปัญหาให้ถ่องแท้ และไปแก้ที่ “ระบบ” มากกว่า “ตัวคน” เนื่องจากตระหนักว่าการจะทำให้คนเข้าใจหรือปรับเปลี่ยนนั้นยากกว่าการปรับที่ระบบ หรือวิธีการทำงาน ดังนั้น จึงต้องมีการวินิจฉัยถึงสาเหตุของปัญหาในเชิงระบบการทำงานและปรับกระบวนการทำงานให้เข้ากับลักษณะของคนในทีม ดังเช่นในกรณีของทีมงานในการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ต้องการแนวคิดใหม่จากบุคลากรทั้งจากตะวันออกและตะวันตก แต่ทุกครั้งที่มีการทำเวิร์คช็อปเพื่อหารือกันนั้น บุคลากรจากเอเชียมักจะเงียบ และไม่ค่อยออกความเห็นเท่าไร ซึ่งขัดกับวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งทีมอย่างมาก จึงหาสาเหตุและทราบว่าจะมาจากการที่ผู้นำเวิร์คช็อปนั้น เป็นหัวหน้าทีมชาวตะวันตก ทำให้วิศวกรเอเชียไม่ค่อยสะดวกที่จะออกความเห็น โดยเฉพาะความเห็นที่แตกต่างนั้น และอาจจะไม่มั่นใจในทักษะทางด้านภาษาของตน เมื่อทราบถึงปัญหาจึงทำการเปลี่ยนแปลงผู้นำในการทำเวิร์คช็อปไปเป็นที่ปรึกษาภายนอกที่เป็นชาวเอเชียและไม่มีส่วนได้เสียกับโอเดียดหรืองานในทีมทั้งสิ้น ทำให้ทุกคนในทีมกล้าที่จะออกความเห็นอย่างเสรีและได้รับแนวคิดที่น่าสนใจจากทั้งสองฝั่งของโลกมากขึ้น

นอกจากนี้ยังอาจใช้การส่งผู้บริหารที่มีอำนาจหน้าที่ และมีประสบการณ์เข้าไปร่วมทำงานในทีม โดยอาจจะเป็นลักษณะของตัวกลางที่เข้าไปไกล่เกลี่ยและตัดสินใจในประเด็นของความไม่ลงรอยกันดังกล่าว ซึ่งผู้บริหารคนนั้นควรต้องเป็นผู้ที่มีอำนาจหน้าที่และบารมีมากที่จะทำให้สมาชิกในทีมนั้นเชื่อฟังและควรต้องเป็นผู้ที่มีความเป็นกลางไม่อยู่ในกระแสของความขัดแย้งดังกล่าว คุณสมบัติของผู้บริหารจึงเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จที่สำคัญของเทคนิคนี้

ท้ายสุดหากยังไม่สามารถแก้ปัญหาก็อาจจะใช้วิธีสุดท้ายคือ สับเปลี่ยนเอาสมาชิกที่เป็นปัญหานั้นออกจากทีมและไปทำงานในหน้าที่อื่นที่เหมาะสมกว่า โดยต้องเน้นว่ามีใช้การลงโทษ แต่เป็นการปรับเพื่อความราบรื่นในการทำงานเท่านั้น จึงจะไม่สร้างความรู้สึกทางลบกับสมาชิกที่เหลือ และทำให้ทีมข้ามวัฒนธรรมนั้น ๆ ดำเนินงานได้ผลอย่างเต็มที่ต่อไป

เรียบเรียงโดย ปริ๊นอาร์ณ สุวรรณสุนทรย์

๐ ๐ ๐ ๐ ๐ ๐ ๐ ๐ ๐

แหล่งที่มา :

<http://www.mbachula.info/joey/academic/teerayout-article-๔.html>

(วันที่สืบค้น ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๑)

LIERT

สิทธิบัตรยา (Compulsory Licensing)

โดย จันทมร สิทธาบุญลี

สิทธิบัตร เป็นเอกลักษณ์ที่รัฐบาลของแต่ละประเทศออกให้สำหรับผู้วิจัยหรือคิดค้นพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ ที่มีคุณค่าทางอุตสาหกรรมและสามารถนำไปใช้ในเชิงพาณิชย์ได้ สำหรับประเทศไทย กฎหมายสิทธิบัตร คือ พระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒ ระบุว่า การบังคับใช้สิทธิโดยรัฐ (Government Use) ทำได้ ๒ กรณี คือ (๑) เพื่อประโยชน์ในการประกอบกิจการอันเป็นสาธารณูปโภคหรือการอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ หรือการสงวนรักษาหรือการได้มาซึ่งทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม หรือป้องกันหรือบรรเทาการขาดแคลนยาหรือสิ่งอุปโภคบริโภคอย่างอื่นอย่างรุนแรง (๒) ในภาวะสงครามหรือในภาวะฉุกเฉิน โดยรัฐสามารถประกาศใช้สิทธิตามสิทธิได้แต่ต้องแจ้งให้ผู้ทรงสิทธิบัตรทราบโดยไม่ชักช้า และจะต้องเสียค่าตอบแทนการใช้สิทธิแก่ผู้ทรงสิทธิบัตร

ขณะที่กฎหมายระหว่างประเทศ คือ ปฏิญญาโดฮา (Doha Declaration) ว่าด้วยความตกลงทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการค้า (TRIPs : Trade – Related Aspects of Intellectual Property Rights) ระบุว่า ประเทศสมาชิกองค์การการค้าโลก (WTO : World Trade Organization) มีสิทธิป้องกันหรือบรรเทาการขาดแคลนอาหารยา หรือสิ่งอุปโภคบริโภคอื่นอย่างรุนแรงได้ หรือเมื่อเกิดภาวะสงครามหรือภาวะฉุกเฉิน โดยไม่ต้องเจรจากับผู้ได้รับสิทธิบัตรก่อน แต่ต้องรีบแจ้งใช้สิทธิของรัฐบาลกับผู้ได้รับสิทธิอย่างไม่รอช้า และจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรมให้กับผู้ได้รับสิทธิบัตรนั้น

กรณีของประเทศไทย โดยกระทรวงสาธารณสุข และสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) ได้มีการประกาศบังคับใช้สิทธิบัตรยา ๓ ชนิด คือ ยาเอฟาวิเรนซ์ (Efavirenz) วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ยาคลาเลตรา (Klaletra) วันที่ ๒๖ มกราคม และยาพลาวิกซ์ (Plavix) วันที่ ๒

กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ซึ่งยาเหล่านี้เป็นยาในกลุ่มโรคเอดส์และโรคหลอดเลือดหัวใจ เนื่องจากโรคทั้งสองกลุ่มจัดเป็นปัญหาและภาระด้านสุขภาพของประเทศไทยในระดับต้น ๆ การประกาศบังคับใช้สิทธิบัตรยา โดยกระทรวงสาธารณสุขของไทยได้ชี้แจงข้อสงสัยและระบุเหตุผลว่า ยาเป็นสินค้าเชิงคุณธรรมมีความสำคัญต่อชีวิต โดยชี้ให้เห็นว่ารัฐบาลไทยมีความพยายามเจรจาตกลงเรื่องการต่อรองราคากับบริษัทผู้ผลิตยาทั้ง ๓ รายการมาแล้วหลายครั้งแต่ไม่ประสบผลสำเร็จ จึงจำเป็นต้องประกาศบังคับใช้สิทธิบัตรยา เพื่อให้ผู้ป่วยในระบบหลักประกันสุขภาพชาติที่เป็นโรคเอดส์และโรคหัวใจและมีฐานะยากจนเข้าถึงยาได้ เมื่อประกาศบังคับใช้สิทธิบัตรยาแล้ว ยังเปิดโอกาสให้มีการเจรจาเรื่องราคาขายอยู่ตลอดเวลา ไม่ได้มีการนำเข้าหรือผลิตยาชื่อยาสามัญแทนยาต้นแบบในทันที นอกจากนี้ ได้ชี้แจงเหตุผลเพิ่มเติมว่า สิทธิของมนุษย์ที่ควรจะมีชีวิตอยู่ย่อมเหนือกว่าผลประโยชน์เชิงการค้า ดังนั้น การดำเนินการใช้สิทธิโดยรัฐของกระทรวงสาธารณสุขของไทยต่อยาที่มีสิทธิบัตร จึงถูกกฎหมายและถูกหลักมนุษยธรรม เป็นการดำเนินการตามหน้าที่ที่ต้องจัดหาที่จำเป็นตามบัญญัติหลักแห่งชาติให้แก่ชาวไทยทุกคนที่ใช้สิทธิตามนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ขณะที่บริษัทยาและตัวแทนอุตสาหกรรม คัดค้านโดยให้เหตุผลว่า ยาเป็นสินค้าที่กว่าจะผลิตได้ต้องมีการค้นคว้าวิจัยเป็นเวลานาน และใช้เม็ดเงินลงทุนจำนวนมหาศาล การตั้งราคาที่เหมาะสมก็เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าและจูงใจให้ผู้ผลิตยา วิจัยและผลิตยาใหม่ ๆ ออกมาอย่างต่อเนื่อง

จะด้วยเหตุผลของฝ่ายใดก็ตาม ยาก็ยังเป็นทั้งสิทธิประโยชน์ของผู้ป่วยและผู้ผลิตยา ดังนั้นควรมีแนวทางร่วมกันที่สมเหตุสมผลโดยไม่เสียผลประโยชน์ทั้งสองฝ่ายจะดีกว่า ทั้งนี้เพื่อความผาสุกของมนุษยชาติต่อไป

แหล่งที่มา :

http://www.hsri.or/Thai_achieve/thai_FTA_drug.html (สิทธิบัตรยา)

<http://www.blog.eduzones.com/halohe> ๑๒๓/๔๔๒ (สิทธิบัตรยา)

(วันที่สืบค้น ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๑)

กินดี - มีสุข

โดย ปิยะวรรณ ปานโต

ห่วงคุณ

ห่วงสุขภาพ

เรื่องของสุขภาพ เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุก ๆ คนต้องดูแลเอาใจใส่เป็นพิเศษ ไม่ว่าจะเป็นตัวคุณ คนรอบข้างหันมาใส่ใจกันสักนิด ดังคำที่ท่านมักคุ้นเคยกับคำว่า You are what you eat? ท่านกินอะไร ก็จะเป็นอย่างที่ท่านกิน และในเรื่องอาหารที่เรารับประทานในแต่ละวันก็มีส่วนสำคัญกับเราทุกคน เราต้องเลือกสิ่งที่ดีที่สุดให้กับตัวของตัวเอง สิ่งที่ดีที่สุดไม่ได้หมายความว่าต้องแพงที่สุด ราคาไม่แพงก็ได้ แต่คุณค่าทางโภชนาการต้องครบถ้วน ซึ่งในคอลัมน์สารน่ารู้ฉบับนี้ ขอแนะนำประโยชน์ของอาหารชนิดต่าง ๆ มาให้ท่านได้พิจารณาในการเลือกซื้อเพื่อประโยชน์ของตัวเอง และคนในครอบครัวที่ท่านรัก เริ่มต้นด้วยสิ่งสวยงามกับดวงตาของคุณ

ดวงตาสวยด้วยผักโขม

“ดวงตาเป็นหน้าต่างของหัวใจ” นิยามนี้ยังคงใช้ได้อยู่ทุกยุคทุกสมัย เมื่ออายุมากขึ้น อวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายก็อ่อนล้า ทрудโทรมลงไป โดยเฉพาะ “ดวงตา” ซึ่งเป็นส่วนที่มีความสำคัญไม่แพ้ อวัยวะส่วนใดของร่างกายในแต่ละวันนับตั้งแต่เราลืมตาตื่นขึ้นมาตอนเช้า สาย ป้าย เย็น จนกระทั่งถึงเวลานอน ดวงตาของเราต้องทำงานตลอดเวลา บางครั้งเราใช้งานดวงตานักเกินไป โดยไม่มีสิ่งมาทดแทนให้ดวงตา ก็ทำให้เกิดการขาดความสมดุลได้ เพราะฉะนั้นถ้าหากคุณอยากให้ดวงตาคูสวยอยู่กับคุณนาน ๆ ก็ต้องเอาใจใส่กันเป็นพิเศษด้วย

ผลการวิจัยของแพทย์ในสหรัฐอเมริกา ๒ ท่าน มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า “ผักโขม” มีประโยชน์กับดวงตามาก ในผักโขมมี “ลูทีน” และ “เซอ็กซ์แซนทีน” อยู่จำนวนมาก ที่เรียกว่าสารแคโรทีนอยด์

LI RT

มีสรรพคุณช่วยชะลอความเสื่อมของดวงตา นักวิจัยยังระบุอีกด้วยว่า ผู้ได้รับลูทีนวันละ ๖ มิลลิกรัม จะลดความเสี่ยงจากโรคดวงตาเสื่อมได้ถึงร้อยละ ๔๓ เทียบกับพวกที่ได้รับลูทีนต่ำกว่านี้

นอกจากผักโขมแล้ว กระบี่ ผักบุ้ง แครอท ฟักทอง เทอร์นิป ฯลฯ ก็ยังเป็นผักสดที่อุดมไปด้วยลูทีน และเซอแซนทิน

ส่วนในเรื่องของโครงสร้างกระดูกในร่างกายเรานั้น จะมีวิธีการดูแลสุขภาพอย่างไร ที่จะทำให้กระดูกแข็งแรง

บางท่านอาจจะมีคำถามเกี่ยวกับการตีมนมว่า รับประทานนมมาก ๆ ดีกับกระดูกจริงหรือไม่?

มีหลายท่านรับทราบข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ ว่ารับประทานนมมาก ๆ แล้วดี เพราะนมนั้นมีแคลเซียมสูงช่วยป้องกันโรคกระดูกพรุน กระดูกเสื่อมได้ดี แต่จากการศึกษาประวัติสุขภาพของพยาบาลในสหรัฐฯ จำนวน ๘๐,๐๐๐ คน เป็นเวลา ๑๒ ปี พบว่า ผู้หญิงที่รับประทานนมวันละ ๒ แก้วหรือมากกว่า มีอัตราเสี่ยงต่ออาการกระดูกสะโพกหักมากขึ้นถึงร้อยละ ๔๕ เมื่อเทียบกับผู้หญิงที่รับประทานนมเพียงวันละ ๑ แก้วหรือน้อยกว่า

บางท่านอาจสงสัยว่า เอ...ทำไมถึงเป็นเช่นนี้ล่ะ สงสัยใช้ไหมละคะ เขาบอกว่านมมีแคลเซียมสูงก็จริง แต่ก็มีโปรตีนจากสัตว์สูงด้วยเช่นกัน ซึ่งจะไปขัดขวางการดูดซึมแคลเซียมของร่างกายที่ต้องการถึงวันละ ๑,๒๐๐ มิลลิกรัม เมื่อรู้อย่างนี้แล้ว เราหันมารับประทานอาหารที่มีแคลเซียมสูง แต่ไม่ขัดขวางการดูดซึมแคลเซียมของร่างกายกันดีกว่า เช่น รับประทานนมถั่วเหลือง รับประทานผักที่มีแคลเซียมสูงแต่หาได้ง่ายตามท้องตลาด ได้แก่ เต้าหู้ กระบี่ ผักกาดขาว ผักกาดทางหงส์ ผักกวางตุ้ง บรอกโคลี งาคั่ว สาหร่ายทะเลแห้ง เป็นต้น

สี...ของอาหารที่เรารับประทานก็ส่งผลต่อสุขภาพ โดยเฉพาะความงามด้วยเช่นกัน เช่น

เหลืองดีมีประโยชน์

ประโยชน์ของ “ขมิ้น” ไม่เป็นสองรองใคร นอกจากมีสรรพคุณในการรับประทานเพื่อสุขภาพแล้ว ก็ยังมีประโยชน์ในด้านความงามอีกมากมายด้วย ซึ่งในประเทศไทยได้มีการคิดค้นและประสบความสำเร็จในการผลิตเครื่องสำอางเพื่อบำรุงผิวพรรณ สร้างชื่อเสียงจนเป็นที่ยอมรับของคนในประเทศและต่างประเทศมาช้านาน

ในต่างประเทศ เช่น ประเทศอินเดีย เขานิยมนำขมิ้นใส่ในอาหารเช่นเดียวกัน (แกงแขกอินเดีย) เพราะสาร “คูร์คูมิน” ในขมิ้นช่วยต้านการอักเสบ รักษาโรคมะเร็งในลำไส้ใหญ่ได้ และเป็นแอนติออกซิแดนท์ต้านอนุมูลอิสระ ส่วนนักวิจัยจากมหาวิทยาลัยแห่งแคลิฟอร์เนีย ลอสแอนเจลิส สหรัฐอเมริกา พบว่า ขมิ้นช่วยชะลอความหนาแน่นของเม็ดตะปุ่มตะป่ำ ซึ่งเป็นอาการของอัลไซเมอร์ในสมองของหนูทดลองลดลง และนี่คงเป็นสาเหตุหนึ่งที่คนอินเดียเป็นอัลไซเมอร์น้อยกว่าฝรั่ง เพราะนิยมรับประทานขมิ้นกันมากนี่เอง

ผักผลไม้หลากสี

คุณเคยสังเกตและสงสัยบ้างไหมว่า ทำไมผักผลไม้ที่เราเห็นตามท้องตลาดจึงมีสีที่แตกต่างกัน อุ่นมีสีเขียว อุ่นมีสีดำ มะละกอมีสีส้ม แอปเปิ้ลมีสีแดง ผักกาดมีสีขาว เป็นต้น แล้วสารอาหารแตกต่างกันอย่างไร ค่ะแตกต่างกันแน่นอน ในหนังสือ What color is your diet? ของนายแพทย์เดวิด เฮบเบอร์ ผู้อำนวยการของ UCLA Center for Human Nutrition ท่านได้แนะนำว่า ในแต่ละวันเราควรรับประทานอาหารผักผลไม้ให้หลากหลายสีเข้าไว้ เราก็จะได้สารอาหารจากพืช (phytonutrients) หลาย ๆ ชนิดด้วย เพราะสารเหล่านี้มักเป็นสารสีที่ทำให้ผักผลไม้มีสีต่างกัน ได้แก่

- สีแดงมีสารไลโคปีน	ป้องกันมะเร็งต่อมลูกหมาก
- สีม่วงมีสารฟลาโวนอยด์	ป้องกันโรคหลอดเลือดหัวใจ
- สีส้มมีสารอัลฟาและเบต้าแคโรทีน	ป้องกันมะเร็ง
- มีสารคริปโทแซนธิน	ป้องกันมะเร็ง
- สีเขียวมีสารซิลิฟราเฟน	ป้องกันมะเร็ง
- สีขาวมีสารออร์กาโนซิลไฟด์และฟลาโวนอยด์	ป้องกันมะเร็งและโรคหลอดเลือดหัวใจ
- สีน้ำเงินมีแอนโทไซยานินและแอนติออกซิแดนท์อื่น ๆ	ป้องกันมะเร็งและบำรุงสายตา
- มีสารลูเทออินและซีแซนธิน	ป้องกันโรคตา

สุขภาพที่ดีต้องตั้งอยู่ในความพอดี รับประทานอาหารไม่มากไม่น้อยจนเกินไป เลือกรับประทานอาหารที่หลากหลาย ถูกสุขลักษณะ นอนหลับพักผ่อนให้เพียงพอ และที่สำคัญควรให้อาหารใจด้วยการคิดบวกอยู่เสมอ ๆ เพียงเท่านี้สุขภาพที่ดีก็จะไม่หนีคุณไปไหน พบกันใหม่ในฉบับต่อไปนะคะ

เอกสารอ้างอิง

อิสริย์ กมลพิสุทธิ์. สวรรค์บนพื้นพิภพ คอลัมน์ ห่วงคุณ - ห่วงสุขภาพ มีนาคม ๒๕๕๑. หน้า ๑๐๔ - ๑๐๕.

Focus Group โครงการพัฒนาตัวแบบ (Model)
ชีวิต พิจารณาด้านทุน-ผลได้ (Cost – Benefit Analysis)
ของการผลิตงานวิจัยของประเทศ

โดย ปรียวรรณ สุวรรณสุนย์

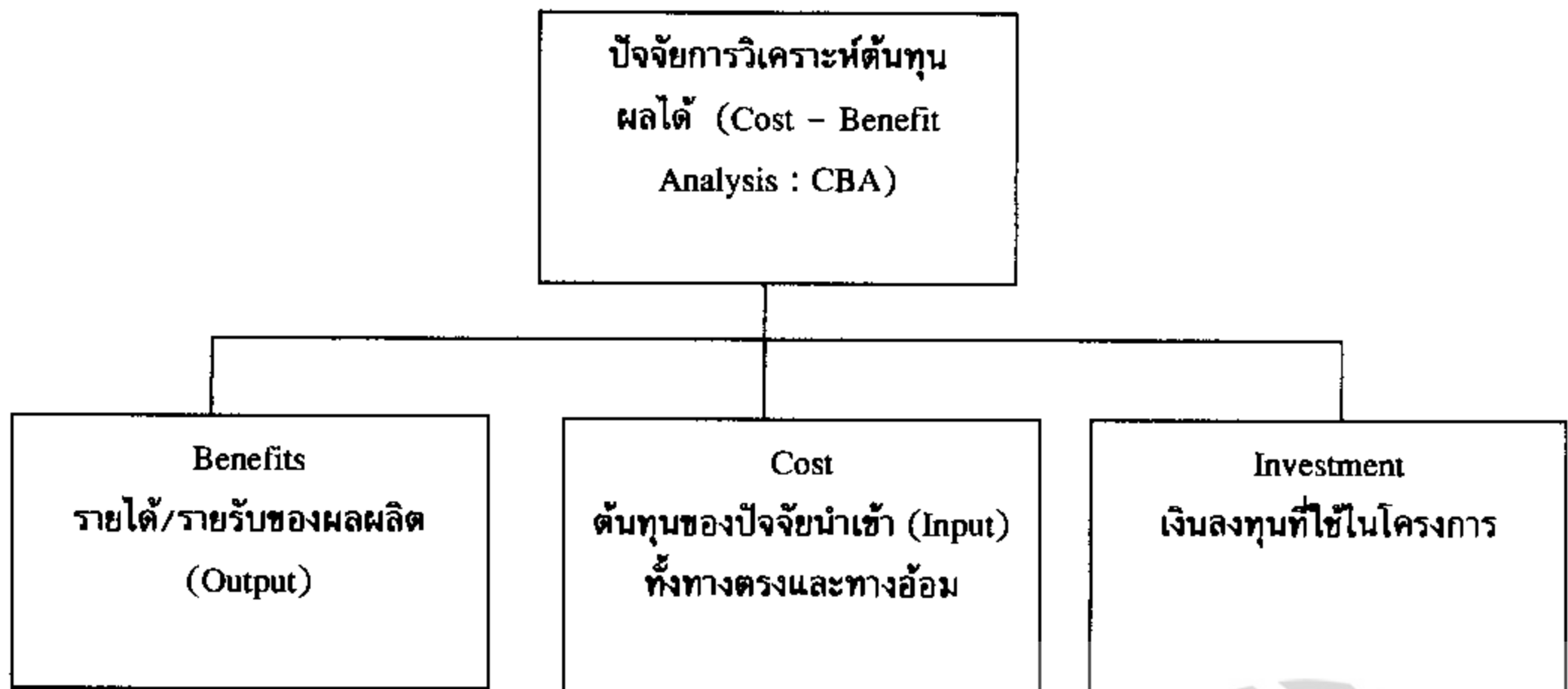

รอบรู้นอกสภาประจำเดือนนี้ ขอนำเสนอการสัมมนาเรื่อง Focus Group โครงการพัฒนาตัวแบบ (Model) ชีวิต พิจารณาด้านทุน - ผลได้ (Cost – Benefit Analysis) ของการผลิตงานวิจัยของประเทศ จัดขึ้นในวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๑ ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพฯ โดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) เหตุผลในการจัดสัมมนาครั้งนี้ เพราะในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติและสำนักงาน ก.พ.ร. ได้จัดทำความตกลงให้มีการจัดทำตัวชีวิต เรื่อง การพัฒนาตัวแบบ (Model) เพื่อพิจารณาด้านทุน - ผลได้ (Cost – Benefit Analysis) ของการผลิตงานวิจัยของประเทศ เนื่องจากการส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยเป็นภารกิจสำคัญที่รัฐบาลให้ความสำคัญในการสร้างให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ อันจะนำไปสู่การสร้างการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพที่ยั่งยืนของประชาชนชาวไทย การลงทุนด้านการวิจัยของรัฐบาลจึงควรมีการวิเคราะห์เชิงเศรษฐศาสตร์อย่างมีระบบ เพื่อให้การลงทุนของรัฐด้านการวิจัยเกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติโดยส่วนรวมอย่างแท้จริง ทั้งนี้ การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสถานการณ์ระดับโลกและระดับประเทศ ก่อให้เกิดแรงผลักดันเพื่อปรับเปลี่ยนรูปแบบ วิธีการ และทิศทางการวิจัยของประเทศ ปัจจัยดังกล่าว ได้แก่ แนวคิดในการบริหารจัดการแบบใหม่ แนวคิดเรื่องความสามารถในการแข่งขัน แนวคิดการปฏิรูประบบงบประมาณแผ่นดิน และแนวคิดเรื่องภัยคุกคามทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง นอกจากนี้ ในปัจจุบันนี้ประเทศไทยยังเผชิญกับปัญหา

นับสนุนการ ซึ่งเป็นภาระหน้าที่ทุกคนในชาติต้องพร้อมใจช่วยกันแก้ไขโดยคำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมเป็นที่ตั้ง สิ่งสำคัญคือสถานการณ์ในแต่ละช่วงเวลาที่เป็นเครื่องมือหนึ่งในการพัฒนาประเทศ จึงต้องมียุทธศาสตร์ที่พร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงและพลวัตโลก เพื่อช่วยรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาและบริการเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง อย่างเป็นระบบ และได้รับผลได้ที่คุ้มค่างับต้นทุนที่ได้ลงไป

ผลจากการสัมมนาสามารถสรุปได้ดังนี้ คือ การวิเคราะห์ต้นทุนผลได้ เป็นการยืมเครื่องมือมาจากการวิเคราะห์ทางการเงิน แล้วมาแปลงเป็นมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ การวิเคราะห์ต้นทุนผลได้ (Cost - Benefit Analysis : CBA) พิจารณาปัจจัย ๓ มิติ คือ

๑. มิติทางด้านผลได้ พิจารณารายรับหรือรายได้ที่เกิดจาก Output หรือผลผลิตของโครงการ
๒. มิติด้านต้นทุน พิจารณาต้นทุนทางตรง เช่น วัตถุดิบ แรงงาน ต้นทุนทางอ้อม เช่น ค่าใช้จ่าย จิปาถะ ค่าบริหารจัดการ
๓. มิติด้านเงินลงทุน เช่น เงินลงทุนด้านการวิจัยพัฒนา เงินลงทุนเข้าไปในโครงการ เช่น ค่าเครื่องจักร อาคาร ดังรูป คือ

โดยขั้นตอนในการคำนวณต้นทุนผลได้ เป็นการคำนวณเมื่อผู้บริหารโครงการวิจัย นำเสนอเพื่อของบประมาณวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ โดยมีขั้นตอนคำนวณคือ

๑. กำหนดวัตถุประสงค์โครงการ (Project Objectives) ส่วนใหญ่วัตถุประสงค์โครงการจะอยู่ในรูปของการเพิ่มปริมาณการผลิตหรือผลิตภาพ การเพิ่มคุณภาพและราคาผลผลิตที่ขายได้ในตลาดหรือลดราคาที่ยขายในท้องตลาดเป็น Consumer Surplus หรือเป็นโครงการลดต้นทุนในการผลิต ส่วนทางอ้อมเป็นเรื่องผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่อสังคม คุณภาพชีวิต และขีดความสามารถและภูมิปัญญาของประชาชน

๒. ทำการพยากรณ์ความต้องการ (Demand Forecasting) ของผลผลิตที่โครงการจะส่งผลถึง เช่น การเพิ่มผลผลิตต่อไร่ต้องดูปริมาณการปลูกหรือเพาะเลี้ยง คุณภาพของผลผลิต ดูเรื่องสัดส่วนข้าวหักต่อข้าวเม็ดเต็มได้ราคาซื้อขายเป็นข้าว ๕% ๑๐๐% หรือสัดส่วนผลผลิตข้าวหอมมะลิต่อข้าวทั่วไป ข้าวชัยนาท ส่วนคุณค่าด้านนวัตกรรมผลผลิตที่จะได้สูงขึ้น เช่น ปริมาณความต้องการข้าวหอมมะลิอินทรีย์และหอมมะลิพันธุ์ในตลาด หรือการลดลงของต้นทุนการผลิต เช่น ลดปริมาณการใช้ปุ๋ย ยาม้าแมลงในพืชไร่ เช่น ข้าวโพด เราจะต้องหาว่าปริมาณพื้นที่เพาะปลูกข้าวโพดอยู่เท่าใด หรือลดอัตราเกิดโรคในกุ้งขาวแวนนาไมอย่างไร ต้องประมาณการเพาะเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไมว่ามีกี่ไร่ ให้ผลผลิตต่อไร่ทั้งหมดก็ต้น อาจทำการเปรียบเทียบผลลัพธ์ระหว่างมีกับไม่มีโครงการ

๓. การกำหนดค่าสมมติฐาน (Basic Assumption) คือ อัตราส่วนลด (Discount Rate), สัดส่วนผลกระทบต่อผลลัพธ์ด้านมหภาค (Attribution), โอกาสประสบความสำเร็จของโครงการเพื่อให้ได้ตามวัตถุประสงค์โครงการที่ตั้งไว้ (Probability of Success) และอัตราการนำไปใช้ของผู้ปฏิบัติ (Adoption Rate) เช่น เกษตรกรหรือนักอุตสาหกรรม

๔. คำนวณค่าต้นทุนและผลได้ (Cost Benefit) หมายถึง เงินลงทุนทำโครงการ และผลรายรับรายจ่าย เมื่อมีกับไม่มีโครงการเปรียบเทียบกัน ให้คำนวณค่าออกมาจากรายรับหักด้วยต้นทุน ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ วัตถุดิบ ปัจจัยการผลิตต่าง ๆ เช่น วัตถุดิบ แรงงาน ที่ดิน ค่าลงทุนในเครื่องจักร ค่าใช้จ่ายจิปาถะต่าง ๆ

๕. ประเมินอายุโครงการ (Cost Benefit Flow) อายุของผลได้ที่จะได้มาพร้อมกับการประเมินกระแสเงินรับเข้าในรูปผลประโยชน์ และจ่ายออกในรูปการลงทุน

๖. คำนวณปรับทำ Sensitivity Analysis เพื่อประเมินค่าความเสี่ยง ด้วยการปรับตัวแปรหลักที่สำคัญ ๆ คือ ค่าสมมติฐานทั้งหมด

ดังนั้น การประเมินวิเคราะห์ต้นทุนผลได้ (Cost - Benefit Analysis : CBA) จะมีตารางที่ต้องคำนวณดังนี้

๑. รายรับหรือผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น เช่น คุณภาพ มาตรฐานดีขึ้น ขายได้ในราคาที่สูงขึ้น ปริมาณที่มากขึ้นจากผลิตภาพสูงขึ้น

๒. ต้นทุนการผลิตโดยแยกเป็น

๒.๑ ต้นทุนทางตรง เช่น วัตถุดิบ ค่าจ้าง แรงงาน ค่าขนส่ง ต้นทุนจากการดำเนินงาน

๒.๒ ต้นทุนทางอ้อม ที่ไม่ผันแปรตามปริมาณการผลิตโดยตรง เช่น ค่าน้ำ ไฟฟ้า ประชาสัมพันธ์ ค่าการตลาด จัดจำหน่าย บริหารจัดการ

๓. เงินลงทุนสามารถแยกเป็น

๓.๑ เงินทุนระยะยาวที่ลงทุนในเครื่องจักร อุปกรณ์ อาคาร ค่าวิจัยพัฒนา ซึ่งจะคิดเป็นเงินทุนที่ใส่ลงไป และเมื่อสิ้นสุดระยะจะมีราคาซากเครื่องจักรในทางเศรษฐศาสตร์ก็ต้องตีมูลค่าที่เหลืออยู่ด้วย และหากมีการทดแทนเครื่องจักรที่เสียชำรุดลง ก็ต้องถือว่าลงทุนเพิ่มในปีที่ทดแทนนั้นด้วย

๓.๒ เงินทุนหมุนเวียนที่ใช้ในกิจกรรมมหภาค เช่น สต็อกวัตถุดิบสินค้า ลูกหนี้เงินประกัน เงินมัดจำล่วงหน้า ที่ต้องใช้เงินทุนหล่อเลี้ยงตลอดอายุโครงการ

โดยหากมีการนำตัวแบบชีววัดพิจารณาต้นทุนผลได้ (Cost - Benefit Analysis) นำไปปรับใช้กับการผลิตงานวิจัยก็จะสามารถช่วยประเมินค่าใช้จ่ายการลงทุนว่ามีความคุ้มค่ากับงบประมาณในการผลิตมากน้อยเพียงใด

เอกสารอ้างอิง

การสัมมนา Focus Group โครงการพัฒนาตัวแบบ (Model) ชีววัด พิจารณาต้นทุน - ผลได้ (Cost - Benefit Analysis) ของการผลิตงานวิจัยของประเทศไทย โดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๑ ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพฯ.

๘ แวตวงนักวิจัย ๘

ศาสตราจารย์ พันตำรวจเอกหญิง นัยนา เกิดวิชัย

โดย วิมลรักษ์ ศานติธรรม

แวตวงนักวิจัยฉบับนี้ ขอเสนอประวัติของนายตำรวจหญิง ซึ่งท่านเป็นอาจารย์สอนวิชาด้านกฎหมาย ให้แก่นายร้อยตำรวจมาหลายรุ่น หลายสมัย ท่านคือ ศาสตราจารย์ พันตำรวจเอกหญิง นัยนา เกิดวิชัย

ตำแหน่ง ศาสตราจารย์ (สบ ๕)

ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มงานวิชาการกฎหมาย

สถานที่ทำงาน กลุ่มงานวิชาการกฎหมาย กองบังคับการวิชาการ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
เลขที่ ๕๐ หมู่ที่ ๗ ต. สามพราน อ. สามพราน จ. นครปฐม ๗๓๑๑๐

การศึกษา

(๑) รัฐศาสตรบัณฑิต	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
(๒) นิติศาสตรบัณฑิต	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
(๓) เนติบัณฑิตไทย	เนติบัณฑิตยสภา
(๔) รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (การปกครอง)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
(๕) อักษรศาสตรมหาบัณฑิต (ปรัชญา)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
(๖) นิติศาสตรมหาบัณฑิต (กฎหมายมหาชน)	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
(๗) ศึกษาศาสตรบัณฑิต
(เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา)	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประสบการณ์ด้านการปฏิบัติงาน

- (๑) รองสารวัตรแผนกตรวจหนี้และบันทึกข้อมูล กองกำกับการ ๒ กองกำลังพล ตั้งแต่วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๒๖ - วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๐
- (๒) รองสารวัตรแผนกควบคุมโรงรับจำนำและค้าของเก่า กองกำกับการ ๒ กองทะเบียน กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๓๐ - วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕
- (๓) สารวัตรภาควิชากฎหมายปกครองและกฎหมายทั่วไป ส่วนวิชากฎหมาย กองบังคับการ วิชาการ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๓๕ - วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๙
- (๔) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (สบ ๓) ภาควิชากฎหมายปกครองและกฎหมายทั่วไป ส่วนวิชากฎหมาย กองบังคับการวิชาการ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๓๙ - วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๐
- (๕) รองศาสตราจารย์ (สบ ๔) ภาควิชากฎหมายปกครองและกฎหมายทั่วไป ส่วนวิชากฎหมาย กองบังคับการวิชาการ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ระหว่างวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๓ - วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๔
- (๖) รองศาสตราจารย์ (สบ ๕) ภาควิชากฎหมายปกครองและกฎหมายทั่วไป ส่วนวิชากฎหมาย กองบังคับการวิชาการ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ระหว่างวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ - ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๐
- (๗) ศาสตราจารย์ (สบ ๕) ภาควิชากฎหมายปกครองและกฎหมายทั่วไป กลุ่มงานวิชาการ กฎหมาย กองบังคับการวิชาการ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ระหว่างวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ - ปัจจุบัน

ประสบการณ์ด้านวิชาการ

- (๑) อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยศรีปทุม, มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น สถาบันอินเทอร์เน็ตเทคโนโลยี, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, มหาวิทยาลัยทักษิณ
- (๒) อาจารย์พิเศษสอนวิชาเกี่ยวกับกฎหมายในหลักสูตรต่าง ๆ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เช่น หลักสูตร กอต., กอน., จ.ส.ต.-ต.ต., กอส., กอป., นพต. ฯลฯ
- (๓) วิทยากรบรรยายเรื่องเกี่ยวกับกฎหมาย ระเบียบงานสารบรรณ การเขียนหนังสือราชการ ในการอบรมของส่วนราชการ บริษัท รัฐวิสาหกิจ สมาคม สโมสร ฯลฯ

- (๔) เลขานุการคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน สภาผู้แทนราษฎร (๒๕๔๐)
- (๕) กรรมการออกข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยของทบวงมหาวิทยาลัย
- (๖) กรรมการบริหาร สมาคมนักวิจัยทางสังคมศาสตร์ ในความอุปถัมภ์ของสภาวิจัยแห่งชาติ (ประธานฝ่ายหารายได้)

ผลงานทางวิชาการ

งานวิจัย

- (๑) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับกำลังคนของรัฐวิสาหกิจ : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (วิทยานิพนธ์ตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา ๒๕๒๘)
- (๒) ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเรื่อง บุญกับนิพพานในพุทธปรัชญาเถรวาท (วิทยานิพนธ์ตามหลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาปรัชญา คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา ๒๕๓๘)
- (๓) ความพร้อมของเกษตรกรต่อการทำการเกษตรแบบผสมผสาน : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัด สงขลา (พ.ศ. ๒๕๓๘)
- (๔) ปัญหาการบังคับใช้กฎหมายจราจร (รายงานการวิจัยการศึกษาอิสระตามหลักสูตรนิติศาสตร์ มหาบัณฑิต ภาควิชากฎหมายมหาชน คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา ๒๕๔๗)
- (๕) การใช้ประโยชน์จากที่ดินที่รัฐเวนคืนจากประชาชน (พ.ศ. ๒๕๔๘)
- (๖) การพัฒนาทุนทางสังคมของตำรวจไทย (อยู่ระหว่างดำเนินการ)
- (๗) การวิเคราะห์คุณลักษณะสุภาพบุรุษสามพรานของนักเรียนนายร้อยตำรวจ (อยู่ระหว่างดำเนินการ)

งานแต่งตำราหนังสือหรือเอกสารวิชาการ

หนังสือที่เป็นงานแต่งหรือเรียบเรียง

- (๑) ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย
- * เป็นหนังสือที่ได้รับการคัดเลือกจากโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกับสถาบันการศึกษา ให้เป็นเอกสารตำราหลักประกอบ การเรียน

LIART

การสอนหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาการปกครองท้องถิ่น วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป(Introduction to Law)

- (๒) กฎหมายรัฐธรรมนูญและกฎหมายเลือกตั้ง
- (๓) คำอธิบายกฎหมายปกครอง
- (๔) กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง
- (๕) กฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา
- (๖) คำอธิบายเรียงมาตราพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๒
- (๗) ประกันภัยภาคบังคับ : คำอธิบายพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕
- (๘) คำอธิบายเรียงมาตราพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑
- (๙) คำอธิบายระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖
- (๑๐) คำอธิบายระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗
- (๑๑) กฎหมายธุรกิจ
- (๑๒) จิตวิทยา สังคมวิทยา และมานุษยวิทยา
- (๑๓) คำอธิบายกฎหมายปกครองชั้นสูง (หลักสูตรปริญญาโท)
- (๑๔) หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม (หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ - ร่วมเขียน โดยเขียนในส่วนที่เป็นเรื่องของกฎหมาย)
- (๑๕) กิจกรรมเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา (หนังสือเรียนระดับปฐมวัย ๑ ชุด มี ๒๔ เล่ม - ร่วมเขียน)

หนังสือที่เป็นงานรวบรวม

- (๑๖) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ขนาดใหญ่ กลาง เล็ก)
- (๑๗) ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประมวลกฎหมายอาญา (ใหญ่ กลาง เล็ก)
- (๑๘) ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ประมวลกฎหมายอาญา (ใหญ่ กลาง เล็ก)
- (๑๙) ประมวลกฎหมายอาญา ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ใหญ่ กลาง เล็ก)
- (๒๐) ประมวลกฎหมายอาญา (ขนาดใหญ่ กลาง เล็ก)

- (๒๑) ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ขนาดกลาง เล็ก)
- (๒๒) ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ขนาดกลาง เล็ก)
- (๒๓) ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ขนาดกลาง เล็ก)
- (๒๔) ประมวลกฎหมายที่ดิน
- (๒๕) พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗
- (๒๖) รวมกฎหมายปกครอง
- (๒๗) รวมกฎหมายท้องถิ่น
- (๒๘) รวมพระราชบัญญัติที่มีโทษทางอาญา เล่ม ๑
- (๒๙) รวมพระราชบัญญัติที่มีโทษทางอาญา เล่ม ๒
- (๓๐) คำพิพากษาศาลฎีกาคดีความผิดตามพระราชบัญญัติที่มีโทษทางอาญา
- (๓๑) รวมกฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา
- (๓๒) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒
- (๓๓) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖
- (๓๔) พระราชบัญญัติคุ้มครองพยาน พ.ศ. ๒๕๔๔
- (๓๕) พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖
- (๓๖) พระราชบัญญัติธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔

* * * * *

วันสิ่งแวดล้อมโลก วันสิ่งแวดล้อมโลก

วันที่ ๕ มิถุนายน ของทุกปี ประชาชาติทั่วโลกได้กำหนดให้เป็น วันแห่งการร่วมมือระหว่างชาติของทั่วโลกเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม หากนับย้อนไป ณ จุดเริ่มแรกของวันดังกล่าวที่ได้มีการตื่นตัวในด้านวิกฤตการณ์สิ่งแวดล้อมขึ้นทั่วโลก จึงได้มีมติให้จัดการประชุมใหญ่ที่กรุงสต็อกโฮล์ม ระหว่างวันที่ ๕ - ๑๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๕ โดยมีรัฐบาลของประเทศสวีเดนเป็นเจ้าภาพ เรียกการประชุมนี้ว่า “การประชุมสหประชาชาติเรื่องสิ่งแวดล้อมของมนุษย์” (UN Conference on the Human Environment) ในการประชุมครั้งนั้นมีผู้เข้าร่วมประชุมกว่า ๑,๒๐๐ คน จาก ๑๑๓ ประเทศ และมีผู้สังเกตการณ์อีกกว่า ๑,๕๐๐ คน จากหน่วยงานของรัฐ องค์การสหประชาชาติ สื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ เพื่อพิจารณาร่วมกันในการที่จะหาหนทางแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมที่ประเทศต่าง ๆ กำลังเผชิญอยู่ ผลจากการประชุมครั้งนั้นได้มีข้อตกลงร่วมกันหลาย ๆ อย่าง อาทิเช่น การจัดตั้งโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Environment Programme) ซึ่งมีสำนักงานใหญ่อยู่ที่กรุงไนโรบี ประเทศเคนยา โดยโครงการนี้มีหน้าที่ติดตามและประเมินผลการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทางด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้งกระตุ้นให้มีการเปลี่ยนแปลงไปสู่ทางที่ดี โดยมีความห่วงใยในเรื่องของ ดิน น้ำ มลพิษทางอากาศ

สำหรับประเทศไทย รัฐบาลได้ตราพระราชบัญญัติส่งเสริม และรักษาสภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๑๘ และก่อตั้งสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติขึ้น เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ อันเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญของการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมในประเทศไทย และต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างของสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็น ๓ หน่วยงาน คือ ๑) กรมควบคุมมลพิษ ๒) กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม ๓) สำนักนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม

นับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน มนุษยชาติมีความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมด้วยกันทั้งสิ้น เพราะทุกชีวิตต้องอาศัยสิ่งแวดล้อมเป็นปัจจัยในการดำเนินชีวิต แต่เนื่องจากทรัพยากรธรรมชาติมีอย่างจำกัด และทิศทางการพัฒนาประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาเศรษฐกิจ และอุตสาหกรรม จึงทำให้เกิดการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ อย่างมากมายเพื่อผลิตสินค้า การพัฒนาประเทศก็นำไปสู่การเกิดภาวะมลพิษในที่สุด ซึ่งปัญหาดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการดำรงชีวิตของมนุษย์เอง ในรูปของวิกฤตการณ์สิ่งแวดล้อมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ถึงเวลาแล้วที่มนุษยชาติควรจะร่วมแรงร่วมใจกันและประหยัทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดร่วมมือร่วมใจกันรักษาสภาพแวดล้อมให้ดีต่อไปในอนาคต เพื่อลูกหลานของเรา โดยที่เราช่วยกันเสริมสร้างปลูกจิตสำนึกต่อสิ่งแวดล้อม และการสร้างทัศนคติในการอนุรักษ์ทรัพยากรกลับมาใช้อย่างรู้คุณค่า เราทุกคนควรมีส่วนช่วยลดปริมาณขยะและรักษาทรัพยากรสิ่งแวดล้อมให้สดใส สมบูรณ์สำหรับทุกคน เพื่อจะได้มีสิ่งแวดล้อมที่ดีต่อไปในอนาคต และมาร่วมช่วยกันป้องกันไม่ให้สิ่งแวดล้อมเกิดการเสื่อมลงมากยิ่งขึ้นไปอีก

LIART
บรรณธิการ

พิมพ์ที่ สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

<http://www.parliament.go.th>

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand